

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM.SO

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, ze zm.), dalej k.p.a., po rozpatrzeniu odwołań: [REDAKTOWANE], Wójta Gminy Jadów oraz [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, dalej RDOŚ w Warszawie, z 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.27, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka - Stanisławów z zadania inwestycyjnego: Budowa linii 400 kV Ostrołęka - Stanisławów oraz rozbudowa stacji 400 kV Stanisławów i stacji 400/220/110/kV Ostrołęka (etap II), według wariantu WB2,

1. uchylam pkt 1.2.1.1. ww. decyzji w brzmieniu:

„Bezpośrednio przed podjęciem prac związanych z realizacją inwestycji, w tym w szczególności związanych z wycinką drzew, krzewów, usunięciem wierzchniej warstwy gruntu, należy dokonać kontroli terenu pod kątem występowania gatunków objętych ochroną i ich siedlisk. Kontrolę należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym. W przypadku identyfikacji gatunku podlegającego ochronie należy dokonać analizy przepisów w tym zakresie oraz uzyskać decyzję zwalniającą z zakazów obowiązujących w stosunku do ww. formy ochrony przyrody”

i w tym zakresie orzekam:

„Linię elektroenergetyczną wybudować w technologii śródleśnej. Realizację przedsięwzięcia prowadzić pod nadzorem przyrodniczym składającym się ze specjalistów posiadających wiedzę praktyczną z dziedziny fitosocjologii lub botaniki, herpetologii, ornitologii, entomologii, dendrologii, chiropterologii, lichenologii. Nadzór przyrodniczy powinien być zapewniony przez cały okres realizowanych prac, a jego skład dostosowywany do rodzaju prowadzonych prac na danym etapie”;

2. uchylam pkt 1.2.1.2. ww. decyzji w brzmieniu:

„Zapewnić nadzór przyrodniczy w czasie prowadzonych prac budowlanych przez cały okres trwania robót. Do zadań nadzoru powinno należeć m.in:

- nadzór nad pracami Wykonawcy pod kątem prawidłowości wypełnienia warunków decyzji środowiskowej,*
- bieżąca weryfikacja metodyki poszczególnych prac poprzez ustalenie szczegółowego harmonogramu prac, szybkie reagowanie i ewentualne, okresowe wstrzymanie prac budowlanych w przypadku zaobserwowania niekorzystnego wpływu prac budowlanych*

na siedliska czy populację gatunków chronionych, podejmowanie działań minimalizujących straty w środowisku w dostosowaniu do panujących warunków i możliwości technologicznych,

- *zabezpieczenie terenu budowy przed dostaniem się na ich teren zwierząt - w tym z ustaleniem i realizacją różnych środków zaradczych (np. płotków herpetologicznych),*
- *kontrola zabezpieczenia wykopów przed możliwością uwięzienia w nich zwierząt. Należy nie dopuszczać/likwidować wszelkie zastoiska pojawiające się na terenie budowy, aby nie dopuścić do rozrodu płazów w tych miejscach. W przypadku zauważenia zwierząt w wykopach czy zastoiskach zwierzęta ewakuować,*
- *oznaczenie w sposób widoczny i odgrodenie wszystkich zinwentaryzowanych mrowisk znajdujących się w zasięgu oddziaływania inwestycji oraz przeniesienie mrowisk, które w wyniku realizacji inwestycji mogą zostać zniszczone. Przeniesienie powinno być poprzedzone uzyskaniem wszelkich wymogów formalno-prawnych łącznie ze zgodą zarządcy nieruchomości, na którą mrowisko zostanie przeniesione”*

i w tym zakresie orzekam:

„Do zadań nadzoru przyrodniczego powinno należeć w szczególności:

- *dostosowanie harmonogramu prac (włączając w to ewentualne okresowe wstrzymywanie prac) w przypadku zaobserwowania chronionych gatunków zwierząt, roślin, grzybów i porostów kolidujących z realizacją inwestycji;*
- *kontrola poprawności zabezpieczenia terenu budowy przed przedostawaniem się zwierząt, a także ustalanie zakresu stosowania wygrodzień herpetologicznych i weryfikacja poprawności ich wykonania;*
- *kontrola wykopów, dołów i innych zagłębień znajdujących się na terenie budowy pod kątem występowania w nich zwierząt;*
- *weryfikowanie poprawności wykonania zaplanowanych działań minimalizujących i kompensujących”;*

3. uchylam pkt 1.2.1.4. ww. decyzji w brzmieniu:

„Do zabezpieczenia w postaci płotków herpetologicznych należy użyć tymczasowych wygrodzień o min. wysokości 50 cm, wykonanych z np. litej folii o dużej gęstości przytwierdzonej do palików i wkopanych w podłoże na głębokość co najmniej 10 cm, posiadających minimum 10 cm przewieszkę wygiętą w kierunku „na zewnątrz” placu budowy. Zakończenie wygrodzień powinno zostać wyposażone w tzw. zawracacze zakończone pułapką. W konstrukcji pułapki muszą się znaleźć pochylnie (np. gałązka, drewniana listewka) po których mogą wydostać się na zewnątrz inne gatunki zwierząt - małe ssaki czy bezkręgowce. Pułapki muszą być kontrolowane do kilku razy dziennie, w zależności od natężenia migracji płazów i gadów oraz warunków pogodowych”

i w tym zakresie orzekam:

„Tymczasowe wygrodenia herpetologiczne (płotki herpetologiczne) należy zrealizować pod nadzorem herpetologa według poniższych wytycznych:

- *wysokość płotków powinna wynosić minimum 50 cm w części nadziemnej, część podziemna powinna być wkopana w ziemię na głębokość minimum 10 cm;*
- *płotki należy zakończyć tzw. przewieszką o długości 10 cm, odchyloną na zewnątrz od terenu budowy;*
- *wygrodenie należy wykonać z materiału umożliwiającego odpowiedni naciąg (siatka/folia polimerowa, siatka stalowa, geowłóknina, geotkanina). Oczka siatki nie*

- mogą przekraczać wymiarów 0,5 x 0,5 cm;
- wolne końce ogrodzeń należy zakończyć U- lub C-kształtnymi zawrotkami;
 - zastosować wiaderka zamontowane po zewnętrznej stronie płotków tymczasowych (co 50 m w stwierdzonych miejscach migracji płazów oraz na obu ich końcach). Wiaderka o wysokości minimum 40 cm powinny posiadać przepuszczalne dno oraz zostać wkopane równo z gruntem tak, aby stanowiły pułapki pozwalające na wyłowienie migrujących zwierząt (płazów) i ich późniejsze przeniesienie pod nadzorem przyrodniczym do miejsc odpowiadających ich wymaganiom siedliskowym. W pułapkach należy umieścić materiał osłaniający płazy przed słońcem, np. mech, liście. Do każdej pułapki należy włożyć kij w sposób umożliwiający wyjście małym gryzoniom i ryjówkom. Wiaderka muszą zostać umieszczone maksymalnie blisko ogrodzenia (powinny wręcz do niego przylegać), tak aby płazy wędrujące wzdłuż ogrodzenia zawsze do nich wpadały, a nie przechodziły obok;
 - w szczycie migracji płazów, tj. od 1 marca do 15 maja oraz od 15 września do 15 października, dwa razy dziennie, w porze porannej oraz przedwieczornej, a po zakończeniu intensywnej migracji (z wyłączeniem okresu od 1 grudnia do końca lutego) co dwa dni, prowadzić regularne kontrole wykopów oraz innych miejsc mogących stanowić pułapki dla zwierząt. W przypadku stwierdzenia obecności zwierząt, osobniki należy przenieść do odpowiedniego dla danego gatunku siedliska bezpośrednio po stwierdzeniu ich obecności;
 - nie mniej niż raz w tygodniu kontrolować wygrodzienia pod kątem ich szczelności, powstałe wady niezwłocznie usuwać”;

4. uchylam pkt 1.2.1.5. ww. decyzji w brzmieniu:

„W przypadku cennych gatunków porostów, objętych ochroną ścisłą, należy pozostawić drzewa będące siedliskiem gatunku, bądź przyciąć je do wysokości niezagrażającej linii pod nadzorem przyrodniczym. W przypadku, gdy nie będzie to możliwe, należy rozważyć możliwość pozostawienia kłód z osobnikami w najbliższym sąsiedztwie”

i w tym zakresie orzekam:

„Podczas nanoszenia powłok malarskich powierzchnię wokół konstrukcji słupa zabezpieczyć np. poprzez użycie plandeki zabezpieczającej. Pojemniki z powłokami malarskimi niewykorzystane do nanoszenia ich na konstrukcje, pozostawić w kontenerowych nadwoziach samochodowych. Przelewanie tych powłok odbywać się będzie wyłącznie w ww. kontenerach. Folie budowlane, wykorzystywane do zabezpieczenia miejsc wymalowania konstrukcji słupów, przekazać uprawnionym podmiotom do zagospodarowania”;

5. uchylam pkt 1.2.1.7. ww. decyzji w brzmieniu

„Wycinkę drzew i krzewów przeprowadzić poza okresem rozrodu większości gatunków zwierząt, tzn. poza okresem od 1 marca do 15 września; w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się możliwość wycinki w okresie lęgowym, po uprzednim stwierdzeniu braku czynnych siedlisk rozrodczych w zadrzewieniach przeznaczonych do wycinki, pod ścisłą kontrolą nadzoru przyrodniczego specjalisty posiadającego wiedzę z zakresu ornitologii, chiropterologii i teriologii”

i w tym zakresie orzekam:

„Wycinkę drzew i krzewów kolidujących z realizacją planowanego przedsięwzięcia przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, przypadającym w terminie od 1 marca do 31 sierpnia, a w przypadku odcinka linii w km 16+000 – 17+500 wariantu W2 w terminie od 1

stycznia do 31 sierpnia. Dopuszcza się przeprowadzenie wycinki w okresie lęgowym, po stwierdzeniu przez nadzór ornitologiczny braku ingerencji w lęgi. Ponadto, niezależnie od terminu wycinki, drzewa przeznaczone do usunięcia o piersnicy powyżej 50 cm należy skontrolować pod kątem wykorzystywania ich jako schronienia letnie oraz zimowe nietoperzy oraz siedliska bezkręgowców. Kontrola musi zostać przeprowadzona przez specjalistę entomologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego, nie wcześniej niż na 7 dni przed rozpoczęciem prac. Należy także, przed realizacją wycinki, dokonać przez specjalistę lichenologa lustracji drzew pod kątem występowania chronionych gatunków porostów.”

6. uchylam pkt 1.2.1.8. ww. decyzji w brzmieniu:

„W przypadku likwidacji siedlisk gatunków zwierząt objętych ochroną (ptaki, nietoperze, ssaki), na terenie inwestycji należy zamontować schronienia zastępcze dostosowane do potrzeb poszczególnych gatunków, w miarę możliwości w proporcji 1:1 (tzn. za każde niszczone stanowisko jedno sztuczne schronienie). Dopuszcza się montaż schronień zastępczych na terenach sąsiednich po uprzednim uzgodnieniu działań i uzyskaniu zgody właściciela gruntów. Prace należy prowadzić pod nadzorem przyrodniczym specjalisty posiadającego wiedzę z zakresu ornitologii, chiropterologii i teriologii”

i w tym zakresie orzekam:

„W celu zminimalizowania strat w postaci utraconych miejsc lęgowych dziuplaków (bogatki *Parus major*, modraszki *Cyanistes caeruleus*, sikory ubogiej *Poecile palustris*, sikory czarnogłowej *Poecile montanus*, sosnowki *Periparus ater*, pleszki *Phoenicurus phoenicurus*, muchołówki żałobnej *Ficedula hypoleuca*, kowalika *Sitta europaea*, szpaka *Sturnus vulgaris*, dudka *Upupa epops*), przed dokonaniem wycinki zamontować budki lęgowe dla ornitofauny w następujących ilościach i typach:

Tabela 1. Ilości poszczególnych typów budek lęgowych.

Typ budki	Liczba budek [szt.]
A	230
A1	214
B	76
D	1
suma	521

Budki dla ptaków należy rozwiesić pod nadzorem specjalisty ornitologa w lokalizacjach wytyczonych z uwzględnieniem ewentualnych wytycznych Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, dalej PGL LP. Wszystkie powieszane budki poddawać corocznie, w okresie od 16 października do końca lutego, jednokrotnemu czyszczeniu, niezbędnym naprawom i konserwacji, przez okres 10 lat od dnia ich powieszenia. Ze względu na utratę siedlisk chiropterofauny, powodowaną wycinką drzew, w lokalizacjach uzgodnionych z PGL LP i pod nadzorem specjalisty chiropterologa rozwiesić należy 154 sztuki trocinobetonowych skrzynek rozrodczych typu Stratmann. Wszystkie budki rozrodcze rozwiesić przed dokonaniem wycinki i poddawać corocznie, w okresie od 1 października do końca marca, jednokrotnemu czyszczeniu, niezbędnym naprawom i konserwacji, przez okres 10 lat od dnia ich powieszenia”;

7. uchylam pkt 1.2.1.9. ww. decyzji w brzmieniu:

„W przypadku wykrycia w egzemplarzach drzew przeznaczonych do wycinki chronionych bezkręgowców, pod nadzorem przyrodniczym specjalisty z zakresu entomologii dokonać

relokacji zasiedlonego drzewa lub jego części w siedlisko umożliwiające dalsze funkcjonowanie osobników danego gatunku lub podjąć działania zgodnie z przepisami odrębnymi. Analizę w zakresie możliwości i miejsca relokacji zasiedlonych pni przeprowadzi nadzór przyrodniczy, który uszczegółowi warunki prac w omawianym zakresie”

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji.

8. uchylam pkt 1.2.1.10. ww. decyzji w brzmieniu:

„Sposób dojazdu do stanowisk słupowych należy wyznaczyć w taki sposób, aby drogi tymczasowe były jak najkrótsze, omijały zinwentaryzowane siedliska i gatunki chronione, a tam gdzie nie jest to możliwe w minimalny sposób ingerowały w stwierdzone stanowiska i obszary siedlisk przyrodniczych. Ostateczną lokalizację drogi tymczasowej należy każdorazowo konsultować z nadzorem przyrodniczym”

i w tym zakresie orzekam:

„Drogi dojazdowe do stanowisk słupowych, zapleczy budowy, placów budowy, należy w pierwszej kolejności wyznaczać w oparciu o istniejącą sieć szlaków komunikacyjnych. W przypadku konieczności budowy tymczasowych dróg dojazdowych, realizować je pod nadzorem fitosocjologa lub botanika w taki sposób, aby omijały siedliska przyrodnicze będące przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000 oraz stanowiska gatunków chronionych. W przypadku, gdy nie będzie możliwe ominięcie siedlisk, ingerencję należy ograniczyć do niezbędnego minimum. W razie wystąpienia konieczności zniszczenia stanowiska gatunku chronionego nadzór przyrodniczy podejmie odpowiednie działania z zakresu ochrony gatunkowej”;

9. uchylam pkt 1.2.2.2. ww. decyzji w brzmieniu:

„Zaplecze budowy, a w szczególności miejsca postoju maszyn i urządzeń, miejsca związane z tankowaniem i ewentualnymi naprawami ww. maszyn i urządzeń, a także miejsca gromadzenia odpadów i materiałów lokalizować poza: dolinami cieków, poza obszarami o płytkim zaleganiu wód podziemnych, a także poza obszarami zagrożonymi powodzią”

i w tym zakresie orzekam:

„Zaplecza budowy, bazy magazynowania materiałów budowlanych, miejsca magazynowania mas ziemnych, miejsca postoju i tankowania pojazdów, miejsca magazynowania odpadów, lokalizować w odległości minimum 50 m od brzegów zbiorników i cieków wodnych, poza obszarami o płytkim zaleganiu wód podziemnych i poza obszarami zagrożonymi powodzią oraz poza granicami obszarów chronionych w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916, ze zm.). Zaplecza budowy, bazy magazynowania materiałów budowlanych, miejsca postoju i tankowania pojazdów oraz miejsca magazynowania odpadów należy uszczelnić na przykład poprzez zastosowanie geomembrany lub innych materiałów spełniających analogiczną funkcję. Place budowy organizować wyłącznie w najbliższym otoczeniu stanowisk słupowych. Na placach tych wykonywać należy tylko roboty budowlane, z wykorzystaniem wyrobów budowlanych i sprzętu, sukcesywnie w te miejsca dowożonych, bez ich składowania i stacjonowania”;

10. uchylam pkt 1.2.2.5. ww. decyzji w brzmieniu:

„Drogi dojazdowe do obsługi placu budowy wytyczać w oparciu o istniejącą sieć szlaków komunikacyjnych, a w przypadku braku drogi dojazdowej do stanowiska roboczego, trasy prowadzić po tymczasowo ułożonych najazdach. Po zakończeniu robót budowlanych należy je usunąć”

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji.

11. uchylam pkt 1.2.2.8. ww. decyzji w brzmieniu:

„W przypadku konieczności odwodnienia wykopów budowlanych, prace odwodnieniowe prowadzić w taki sposób, aby nie zaburzać lokalnych stosunków wodnych; ograniczać do minimum czas prowadzonego odwodnienia, a także stosować metody ograniczające ilość odpompowywanej wody”

i w tym zakresie orzekam:

„W przypadku konieczności zastosowania odwodnienia podczas robót fundamentowych, prace odwodnieniowe prowadzić krótkotrwale i lokalnie. Należy zastosować pompowanie wody bezpośrednio z dna wykopu (odwodnienie powierzchniowe) bądź też odwodnienie wgłębne poprzez obniżenie poziomu wody za pomocą igłofiltrów. Wodę z odwodnienia należy rozsączyć na obszar bezpośrednio sąsiadujący z miejscem wykonania wykopu”;

12. uchylam pkt 1.2.2.11. ww. decyzji w brzmieniu:

„Prace budowlane, prowadzone w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej, należy prowadzić, w miarę możliwości, w porze dziennej (tj. w godz. 6-22)”

i w tym zakresie orzekam:

„Prace budowlane na odcinku w km 16+000 - 17+500 wariantu W2 prowadzić wyłącznie poza okresem lęgowym, który w przypadku bielika przypada w terminie od 1 stycznia do 31 lipca. Prace budowlane, prowadzone w odległości bliższej niż 50 m od terenów chronionych akustycznie, należy prowadzić w porze dziennej, tj. w godz. 6 – 22, za wyjątkiem prac wymagających zachowania ciągłości, jak np. betonowanie”;

13. uchylam pkt 1.2.2.14. ww. decyzji w brzmieniu:

„Prace ziemne poprzedzić usunięciem z podłoża (na obszarze planowanych prac ziemnych) warstwy humusu (gleby); magazynować humus w wyznaczonym miejscu, w sposób który zabezpieczy go przed zanieczyszczeniem; po zakończeniu robót budowlanych humus wykorzystać w miarę możliwości (tylko gdy nie będzie zanieczyszczony substancjami niebezpiecznymi) na terenie ww. przedsięwzięcia; ewentualny nadmiar przekazać uprawnionym odbiorcom”

i w tym zakresie orzekam:

„Przed rozpoczęciem planowanych prac budowlanych zebrać warstwę gleby (humusu) i złożyć ją w przyzmach w pobliżu pasa robót, poza siedliskami przyrodniczymi będącymi przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000 przez które przebiega linia, a także poza stanowiskami gatunków chronionych, które nie są przeznaczone do likwidacji. Przyzmy muszą znajdować się w miejscach nienarażonych na rozjeżdżanie przez pojazdy budowy i inne maszyny budowlane. Glebę należy wykorzystać na terenie przedsięwzięcia, a ewentualny nadmiar przekazać uprawnionym odbiorcom”;

14. uchylam pkt 1.2.2.19. ww. decyzji w brzmieniu:

„Zaplecza budowy (miejsca magazynowania materiałów, odpadów, place postojowe, place serwisowe itp.) wyznaczyć, jeśli to możliwe z technicznego punktu widzenia, poza granicami obszarów chronionych w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody. Place budowy organizować wyłącznie w najbliższym otoczeniu stanowisk słupowych. Na placach tych wykonywać należy tylko roboty budowlane, z wykorzystaniem wyrobów budowlanych i sprzętu, sukcesywnie w te miejsca dowożonego i przetransportowywanego, bez ich składowania i stacjonowania”

i w tym zakresie orzekam:

„Nakładam obowiązek dokonania nasadzeń kompensacyjnych na obszarze o powierzchni około 75 ha. Dobór gatunkowy roślin wykorzystywanych do nasadzeń powinien nawiązywać do struktury przestrzennej i gatunkowej otaczającego terenu. Należy stosować gatunki rodzime”;

15. uchylam pkt 1.2.2.22. ww. decyzji w brzmieniu:

„Zabezpieczyć przed uszkodzeniami roślinność drzewiastą i krzewiastą znajdującą się w bezpośrednim sąsiedztwie pasa robót. Drzewa pozostawione wzdłuż terenu robót i bezpośrednio narażone na uszkodzenia mechaniczne zabezpieczyć poprzez tymczasowe wyгородzenie terenu ustalonego rzutem prostopadłym zasięgu ich koron powiększonym minimum o 1m. W przypadku braku możliwości wyгородzenia terenu należy stosować zabezpieczenia indywidualne poprzez oznakowanie taśmą budowlaną, osłonięcie deskami lub poprzez owinięcie pnia opaską z rurek karbowanych PCV”

i w tym zakresie orzekam:

„Niedopuszczalne jest usuwanie drzew i krzewów pod zaplecza budowy, bazy magazynowania materiałów budowlanych, miejsca magazynowania mas ziemnych, miejsca postoju i tankowania pojazdów, place manewrowe, miejsca magazynowania odpadów. Drzewa znajdujące się w obrębie inwestycji, tj. na terenie będącym placem budowy, ale nieprzeznaczone do wycinki, należy zabezpieczyć zgodnie z wytycznymi specjalisty dendrologa przed uszkodzeniami mechanicznymi i chemicznymi poprzez osłonięcie pni drewnianymi listwami, tkaniną jutową lub grubymi matami słomianymi lub trzcinowymi, z zachowaniem ostrożności podczas prac prowadzonych przy nabiegach korzeniowych, eliminując możliwość ich uszkodzenia. Wysokość zabezpieczeń powinna wynosić minimum 2 m. Po zakończeniu realizacji inwestycji zabezpieczenia drzew należy zdemontować nie dopuszczając do uszkodzeń drzew. Wszelkie prace prowadzone w obrębie drzew i krzewów nieprzeznaczonych do usunięcia wykonać zgodnie z wytycznymi specjalisty dendrologa. Nie należy podsypywać ziemi w obrębie koron drzew. Wykopy bezpośrednio przy pniach drzew należy wykonywać ręcznie lub przy użyciu mikrokoparek, zgodnie z wytycznymi specjalisty dendrologa. Odkopane korzenie należy zabezpieczyć przed wysychaniem i przymrozkami, np. poprzez zastosowanie osłon jutowych, a wykopy w pobliżu drzew niezwłocznie zasypać po zakończeniu prac. W przypadku przerw w pracy wykopy należy tymczasowo zasypać lub zabezpieczyć korzenie przed wysychaniem, według wskazań nadzoru przyrodniczego. Niedopuszczalne jest obcinanie korzeni szkieletowych drzew”;

16. uchylam pkt 1.2.2.23. ww. decyzji w brzmieniu:

„Prace ziemne w obrębie brył korzeniowych wykonywać w sposób najmniej szkodzący drzewom i krzewom, a ewentualne mechaniczne uszkodzenia korzeni zabezpieczyć środkiem grzybobójczym”

i w tym zakresie orzekam:

„Zlokalizować wszystkie zastosowane konstrukcje słupów według wykazu zawartego w tabeli 2:

Tabela 2. Charakterystyczne parametry stanowisk słupowych.

Nr stanowiska słupowego	Seria i typ słupa	Współrzędne WGS 84		Wys. słupa	Pow. podstawy słupa	Pow. stóp fundament.
		długość	szerokość			
[-]	[-]	[-]	[-]	[m]	[m ²]	[m ²]
1	DX46 K+0 spec.1	21°37'36,729"E	53°6'25,079"N	50,5	97,0	144,0
2	DX46 Pn+0	21°37'53,178"E	53°6'28,945"N	53,6	37,7	45,6

3	DX46 Pn+0	21°38'9,757"E	53°6'32,842"N	53,6	37,7	45,6
4	DX46 M6+10	21°38'25,686"E	53°6'36,584"N	60,5	166,7	121,0
5	DX46 M6+15 spec.2	21°38'39,033"E	53°6'34,402"N	65,5	208,5	121,0
6	DX46 Pn+10	21°38'45,943"E	53°6'22,231"N	63,6	54,5	45,6
7	DX46 Pn+5	21°38'54,676"E	53°6'6,843"N	58,6	45,7	45,6
8	DX46 M1+0	21°39'0,966"E	53°5'55,757"N	49,5	51,3	121,0
9	DX46 PL+0	21°39'4,401"E	53°5'42,489"N	59,6	45,7	45,6
10	DX46 PL-5	21°39'8,2"E	53°5'27,814"N	54,6	37,7	45,6
11	DX46 P+0	21°39'12,039"E	53°5'12,979"N	58,6	45,7	55,2
12	DX46 P+0	21°39'16,175"E	53°4'56,992"N	58,6	45,7	67,2
13	DX46 P+0	21°39'20,245"E	53°4'41,261"N	58,6	45,7	67,2
14	DX46 P+0	21°39'24,007"E	53°4'26,713"N	58,6	45,7	55,2
15	DX46 P+10	21°39'28,514"E	53°4'9,288"N	68,6	64,2	67,2
16	DX46 M6+0	21°39'32,267"E	53°3'54,769"N	50,5	97,0	144,0
17	DX46 P+5	21°39'52,725"E	53°3'46,14"N	63,6	54,5	55,2
18	DX46 P+10	21°40'13,844"E	53°3'37,231"N	68,6	64,2	67,2
19	DX46 M6+5	21°40'36,721"E	53°3'27,577"N	55,5	129,5	81,0
20	DX46 Pn+0	21°40'35,593"E	53°3'15,957"N	53,6	37,7	55,2
21	DX46 Pn+5	21°40'34,312"E	53°3'2,748"N	58,6	45,7	55,2
22	DX46 Pn+5	21°40'32,901"E	53°2'48,189"N	58,6	45,7	45,6
23	DX46 Pn+5	21°40'31,501"E	53°2'33,751"N	58,6	45,7	67,2
24	DX46 Pn+5	21°40'30,111"E	53°2'19,407"N	58,6	45,7	45,6
25	DX46 Pn+5	21°40'28,693"E	53°2'4,774"N	58,6	45,7	67,2
26	DX46 Pn+0	21°40'27,429"E	53°1'51,723"N	53,6	37,7	67,2
27	DX46 M1+5	21°40'26,253"E	53°1'39,582"N	54,5	65,3	144,0
28	DX46 PL+5	21°40'27,884"E	53°1'23,623"N	64,6	54,5	45,6
29	DX46 PL+0	21°40'29,551"E	53°1'7,313"N	59,6	45,7	55,2
30	DX46 PL+0	21°40'31,181"E	53°0'51,358"N	59,6	45,7	45,6
31	DX46 PL+0	21°40'32,828"E	53°0'35,241"N	59,6	45,7	45,6
32	DX46 PL+0	21°40'34,481"E	53°0'19,06"N	59,6	45,7	45,6
33	DX46 PL+0	21°40'35,995"E	53°0'4,235"N	59,6	45,7	45,6
34	DX46 P+0	21°40'37,608"E	52°59'48,442"N	58,6	45,7	45,6
35	DX46 M1+5	21°40'39,2"E	52°59'32,842"N	54,5	65,3	121,0
36	DX46 P+5	21°40'40,832"E	52°59'16,855"N	63,6	54,5	45,6
37	DX46 P+0	21°40'42,487"E	52°59'0,641"N	58,6	45,7	64,0
38	DX46 P+0	21°40'44,125"E	52°58'44,589"N	58,6	45,7	55,2
39	DX46 P+5	21°40'45,766"E	52°58'28,505"N	63,6	54,5	45,6
40	DX46 P+0	21°40'47,41"E	52°58'12,389"N	58,6	45,7	67,2
41	DX46 P+0	21°40'48,912"E	52°57'57,661"N	58,6	45,7	67,2
42	DX46 P+0	21°40'50,565"E	52°57'41,447"N	58,6	45,7	45,6
43	DX46 M1+10	21°40'52,17"E	52°57'25,708"N	59,5	81,0	64,0
44	DX46 Pn+10	21°40'52,171"E	52°57'11,242"N	63,6	54,5	45,6

45	DX46 Pn+0	21°40'52,172"E	52°56'57,813"N	53,6	37,7	45,6
46	DX46 Pn+10	21°40'52,173"E	52°56'43,736"N	63,6	54,5	45,6
47	DX46 PL+0	21°40'52,174" E	52°56'29,142"N	59,6	45,7	45,6
48	DX46 PL+0	21°40'52,175"E	52°56'15,099"N	59,6	45,7	45,6
49	DX46 PL+0	21°40'52,176"E	52°56'1,022"N	59,6	45,7	45,6
50	DX46 M3+0	21°40'52,177"E	52°55'47,166"N	49,5	60,6	121,0
51	DX46 PL+0	21°40'41,46" E	52°55'35,291"N	59,6	45,7	45,6
52	DX46 PL+0	21°40'28,567"E	52°55'21,001"N	59,6	45,7	45,6
53	DX46 PL+0	21°40'16,111"E	52°55'7,193"N	59,6	45,7	45,6
54	DX46 PL+0	21°40'3,479"E	52°54'53,186"N	59,6	45,7	45,6
55	DX46 PL+5	21°39'50,49"E	52°54'38,78"N	64,6	54,5	45,6
56	DX46 PL-5	21°39'37,99"E	52°54'24,915"N	54,6	37,7	45,6
57	DX46 P+5	21°39'25,16"E	52° 54'10,679"N	63,6	54,5	45,6
58	DX46 M6+10	21°39'12,52"E	52°53'56,653"N	60,5	166,7	121,0
59	DX46 PL+10	21°38'56,608"E	52°53'55,351"N	69,6	64,2	45,6
60	DX46 P+0	21°38'29,686"E	52°53'53,146"N	58,6	45,7	45,6
61	DX46 P+5	21°38'3,862" E	52°53'51,03"N	63,6	54,5	45,6
62	DX46 P+0	21°37'36,819"E	52°53'48,812"N	58,6	45,7	45,6
63	DX46 P+0	21°37'10,837"E	52°53'46,68"N	58,6	45,7	45,6
64	DX46 Pn+5	21°36'45,703"E	52°53'44,615"N	58,6	45,7	45,6
65	DX46 M6+0	21°36'23,556"E	52°53'42,795"N	50,5	97,0	121,0
66	DX46 P+5	21°36'5,827"E	52°53'33,088"N	63,6	54,5	45,6
67	DX46 P+5	21°35'45,466"E	52°53'21,938"N	63,6	54,5	55,2
68	DX46M1+5	21°35'26,623"E	52°53'11,617"N	54,5	65,3	144,0
69	DX46 P+5	21°35'11,543"E	52°53'0,403" N	63,6	54,5	45,6
70	DX46 P+10	21°34'54,328"E	52°52'47,6"N	68,6	64,2	55,2
71	DX46 Pn+10	21°34'38,331"E	52°52'35,699"N	63,6	54,5	45,6
72	DX46 Pn+0	21°34'24,092"E	52°52'25,104"N	53,6	37,7	45,6
73	DX46 M1+5	21°34'9,761"E	52°52'14,439"N	54,5	65,3	121,0
74	DX46 Pn+10	21°33'58,712"E	52°52'8,074"N	63,6	54,5	45,6
75	DX46 p-5	21°33'41,478"E	52°51'58,144"N	53,6	37,7	45,6
76	DX46 P+0	21°33'22,929"E	52°51'47,455"N	58,6	45,7	55,2
77	DX46 P+5	21°33'3,531"E	52°51'36,274"N	63,6	54,5	55,2
78	DX46 M6+0	21°32'46,977"E	52°51'26,73"N	50,5	97,0	121,0
79	DX46 Pn-4,5	21°32'45,05"E	52°51'15,234"N	49,1	31,1	45,6
80	DX46 Pn+0	21°32'42,973"E	52°51'2,839"N	53,6	37,7	55,2
81	DX46 P+5	21°32'40,524"E	52°50'48,223"N	63,6	54,5	67,2
82	DX46 P+0	21°32'37,719"E	52°50'31,482"N	58,6	45,7	67,2
83	DX46 PL+0	21°32'35,131"E	52°50'16,028"N	59,6	45,7	67,2
84	DX46 PL+0	21°32'32,533"E	52°50'0,511"N	59,6	45,7	67,2
85	DX46 P+5	21°32'29,741"E	52°49'43,834"N	63,6	54,5	67,2
86	DX46 M1+5	21°32'27,155"E	52°49'28,38"N	54,5	65,3	64,0
87	DX46 P+5	21°32'24,563"E	52°49'12,894"N	63,6	54,5	67,2
88	DX46 P+0	21°32'21,773"E	52°48'56,217"N	58,6	45,7	67,2
89	DX46 P+0	21°32'19,178"E	52°48'40,699"N	58,6	45,7	67,2
90	DX46 P+5	21°32'16,4"E	52°48'24,087"N	63,6	54,5	67,2
91	DX46 M1+5	21°32'13,824"E	52°48'8,68"N	54,5	65,3	81,0

92	DX46 Pn+5	21°32'11.414"E	52°47'54.256"N	58,6	45,7	67,2
93	DX46 Pn+0	21°32'8.993"E	52°47'39.768"N	53,6	37,7	67,2
94	DX46 P+0	21°32'6.588"E	52°47'25.377"N	58,6	45,7	67,2
95	DX46 P+0	21°32'4.071"E	52°47'10.309"N	58,6	45,7	67,2
96	DX46 Pn+5	21°32'1.587"E	52°46'55.434"N	58,6	45,7	45,6
97	DX46 Pn+0	21°31'59.232"E	52°46'41.333" N	53,6	37,7	55,2
98	DX46 M3+0	21°31'57.191"E	52°46'29.101"N	49,5	60,6	64,0
99	DX46 Pn+0	21°31'47.509"E	52°46'18.488"N	53,6	37,7	67,2
100	DX46 M3+0	21°31'37.752"E	52°46'7.792"N	49,5	60,6	81,0
101	DX46 Pn+10	21°31'37.096"E	52°45'53.896" N	63,6	54,5	67,2
102	DX46 Pn+0	21°31'36.378"E	52°45'38.693" N	53,6	37,7	67,2
103	DX46 Pn+0	21°31'35.736"E	52°45'25.074"N	53,6	37,7	67,2
104	DX46 Pn+0	21°31'35.093"E	52°45'11.455"N	53,6	37,7	67,2
105	DX46 Pn+0	21°31'34.451"E	52°44'57.837"N	53,6	37,7	55,2
106	DX46 PL-5	21°31'33.795"E	52°44'43.927"N	54,6	37,7	45,6
107	DX46 PL+0	21°31'33.095"E	52°44'29.079"N	59,6	45,7	45,6
108	DX46 PL-5	21°31'32.403"E	52°44'14.393"N	54,6	37,7	45,6
109	DX46 M3+10	21°31'31.719"E	52°43'59.892"N	59,5	98,2	121,0
110	DX46 P+10	21°31'22.123"E	52°43'44.218"N	68,6	64,2	45,6
111	DX46 P+5	21°31'13.153"E	52°43'29.566"N	63,6	54,5	45,6
112	DX46 P+5	21°31'3.87"E	52°43'14.399"N	63,6	54,5	45,6
113	DX46 P+0	21°30'54.589"E	52°42'59.231"N	58,6	45,7	45,6
114	DX46 P+5	21°30'45.31"E	52°42'44.063"N	63,6	54,5	45,6
115	DX46 PL+0	21°30'36.033"E	52°42'28.895"N	59,6	45,7	45,6
116	DX46 PL+0	21°30'26.757"E	52°42'13.727"N	59,6	45,7	45,6
117	DX46 M3+5	21°30'18.033"E	52°41'59.457"N	54,5	78,3	121,0
118	DX46 PL+10	21°30'17.722"E	52°41'45.543"N	69,6	64,2	45,6
119	DX46 PL+5	21°30'17.364"E	52°41'29.493"N	64,6	54,5	45,6
120	DX46 PL+5	21°30'17"E	52°41'13.184"N	64,6	54,5	45,6
121	DX46 MI+0	21°30'16.697"E	52°40'59.597"N	49,5	51,3	121,0
122	DX46 PL+5	21°30'17.275"E	52°40'45.588"N	64,6	54,5	45,6
123	DX46 PL+0	21°30'17.957"E	52°40'29.024"N	59,6	45,7	45,6
124	DX46 PL+0	21°30'18.584"E	52°40'13.819"N	59,6	45,7	45,6
125	DX46 PL+0	21°30'19.231"E	52°39'58.128"N	59,6	45,7	45,6
126	DX46 PL+0	21°30'19.917"E	52°39'41.467" N	59,6	45,7	45,6
127	DX46 PL+0	21°30'20.561"E	52°39'25.841"N	59,6	45,7	45,6
128	DX46 PL+5	21°30'21.232"E	52°39'9.568"N	64,6	54,5	45,6
129	DX46 M1+5	21°30'21.845"E	52°38'54.68"N	54,5	65,3	121,0
130	DX46 PL+5	21°30'18.075"E	52°38'39.363"N	64,6	54,5	45,6
131	DX46 PL-5	21°30'14.176"E	52°38'23.52"N	54,6	37,7	45,6
132	DX46 PL+5	21°30'10.356"E	52°38'7.998"N	64,6	54,5	45,6
133	DX46 PL+0	21°30'6.42"E	52°37'51.995"N	59,6	45,7	45,6
134	DX46 PL+5	21°30'2.484"E	52°37'35.992"N	64,6	54,5	45,6
142	DX46 P+10	21°29'48.383"E	52°36'20.314"N	68,6	64,2	45,6
143	DX46 P+5	21°29'52.772"E	52°36'3.371"N	63,6	54,5	64,0
144	DX46 P+0	21°29'56.581"E	52°35'48.666"N	58,6	45,7	64,0
145	DX46 M6+0	21°29'59.592"E	52°35'37.043"N	50,5	97,0	64,0

146	DX46 PL+5	21°30'22.187"E	52°35'29.552"N	64,6	54,5	45,6
147	DX46 PL+0	21°30'45.754"E	52°35'21.736"N	59,6	45,7	45,6
148	DX46 PL-5	21°31'8.852"E	52°35'14.074" N	54,6	37,7	45,6
149	DX46 P+5	21°31'32.415"E	52°35'6.256"N	63,6	54,5	64,0
150	DX46 M3+5	21°31'55.416"E	52°34'58.622"N	54,5	78,3	64,0
151	DX46 P+0	21°32'9.462" E	52°34'46.706"N	58,6	45,7	67,2
152	DX46 PL+5	21°32'24.798"E	52°34'33.693"N	64,6	54,5	67,2
153	DX46 PL+0	21°32'40.441"E	52°34'20.416"N	59,6	45,7	67,2
154	DX46 M3+5	21°32'54.229"E	52°34'8.712"N	54,5	78,3	64,0
155	DX46 PL+5	21°32'57.472"E	52°33'53.278"N	64,6	54,5	67,2
156	DX46 PL+0	21°33'0.972"E	52°33'36.618"N	59,6	45,7	45,6
157	DX46 PL+0	21°33'4.209"E	52°33'21.21"N	59,6	45,7	55,2
158	DX46 PL+0	21°33'7.471"E	52°33'5.673"N	59,6	45,7	55,2
159	DX46 PL+0	21°33'10.808"E	52°32'49.784"N	59,6	45,7	45,6
160	DX46 PL+5	21°33'14.157"E	52°32'33.83"N	64,6	54,5	45,6
161	DX46MI+5	21°33'17.539"E	52°32'17.714"N	54,5	65,3	81,0
162	DX46 Pn+0	21°33'18.883"E	52°32'3.951"N	53,6	37,7	67,2
163	DX46 P+0	21°33'20.22"E	52°31'50.253"N	58,6	45,7	67,2
164	DX46 Pn+5	21°33'21.745"E	52°31'34.618"N	58,6	45,7	67,2
165	DX46 MI+0	21°33'22.959"E	52°31'22.175"N	49,5	51,3	81,0
166	DX46 Pn+0	21°33'26.832"E	52°31'11.009"N	53,6	37,7	55,2
167	DX46 Pn+10	21°33'31.93"E	52°30'56.306"N	63,6	54,5	67,2
168	DX46 Pn-4,5	21°33'36.595"E	52°30'42.85"N	49,1	31,1	45,6
169	DX46 PL-5	21°33'40.733"E	52°30'30.913"N	54,6	37,7	45,6
170	DX46 M3+5	21°33'45.273"E	52°30'17.813"N	54,5	78,3	64,0
171	DX46 PL+5	21°33'57.905"E	52°30'5.946"N	64,6	54,5	67,2
172	DX46 PL+5	21°34'12.203"E	52°29'52.512"N	64,6	54,5	55,2
173	DX46 PL+0	21°34'26.007"E	52°29'39.539"N	59,6	45,7	45,6
174	DX46 P+10	21°34'40.07"E	52°29'26.321"N	68,6	64,2	67,2
175	DX46 P+5	21°34'54.88"E	52°29'12.397"N	63,6	54,5	45,6
176	DX46 PL+0	21°35'8.505"E	52°28'59.585"N	59,6	45,7	45,6
177	DX46 PL+5	21°35'22.07"E	52°28'46.827"N	64,6	54,5	45,6
178	DX46 M6+0	21°35'33.809"E	52°28'35.784"N	50,5	97,0	144,0
179	DX46 PL+10	21°35'26.888"E	52°28'20.873"N	69,6	64,2	67,2
180	DX46 PL-5	21°35'19.432"E	52°28'4.807"N	54,6	37,7	55,2
181	DX46 PL+5	21°35'12.497"E	52°27'49.86"N	64,6	54,5	55,2
182	DX46 P+0	21°35'4.986"E	52°27'33.669"N	58,6	45,7	67,2
183	DX46 P+0	21°34'58.054"E	52°27'18.724"N	58,6	45,7	67,2
184	DX46 P+0	21°34'50.979"E	52°27'3.467"N	58,6	45,7	67,2
185	DX46 P+5	21°34'43.618"E	52°26'47.586"N	63,6	54,5	67,2
186	DX46 M3+5	21°34'36.556"E	52°26'32.352"N	54,5	78,3	169,0
187	DX46 Pn+5	21°34'41.164"E	52°26'18.624"N	58,6	45,7	55,2
188	DX46 P+0	21°34'46.132"E	52°26'3.818"N	58,6	45,7	67,2
189	DX46 p-5	21°34'51.046"E	52°25'49.172"N	53,6	37,7	55,2
190	DX46 P+5	21°34'56.087"E	52°25'34.145"N	63,6	54,5	67,2
191	DX46 Pn+0	21°35'1.18"E	52°25'18.959"N	53,6	37,7	45,6
192	DX46 M3+5	21°35'5.594"E	52°25'5.796"N	54,5	78,3	169,0

193	DX46 P+5	21°34'58.519"E	52°24'50.513"N	63,6	54,5	67,2
194	DX46 P+0	21°34'51.182"E	52°24'34.663"N	58,6	45,7	67,2
195	DX46 P+5	21°34'44.106"E	52°24'19.373"N	63,6	54,5	67,2
196	DX46 M3+5	21°34'37.103"E	52°24'4.237"N	54,5	78,3	169,0
197	DX46 PL+5	21°34'36.247"E	52°23'48.234"N	64,6	54,5	55,2
198	DX46 PL+0	21°34'35.39"E	52°23'32.223"N	59,6	45,7	55,2
199	DX46 PL+0	21°34'34.525"E	52°23'16.05"N	59,6	45,7	67,2
200	DX46 PL+0	21°34'33.691"E	52°23'0.459"N	59,6	45,7	67,2
201	DX46 P+5	21°34'32.918"E	52°22'46.001"N	63,6	54,5	67,2
202	DX46 P+5	21°34'31.969"E	52°22'28.243"N	63,6	54,5	67,2
203	DX46 MI+5	21°34'31.191"E	52°22'13.683"N	54,5	65,3	81,0
204	DX46 PL+0	21°34'32.001"E	52°21'59.263"N	59,6	45,7	55,2
205	DX46 PL-5	21°34'32.852"E	52°21'44.126"N	54,6	37,7	45,6
206	DX46 PL+5	21°34'33.706"E	52°21'28.924"N	64,6	54,5	45,6
207	DX46 PL-5	21°34'34.669"E	52°21'11.782"N	54,6	37,7	45,6
208	DX46 MI+5	21°34'35.273"E	52°21'1.022"N	54,5	65,3	121,0
209	DX46 PL+5	21°34'39.771"E	52°20'45.46"N	64,6	54,5	55,2
210	DX46 PL+5	21°34'44.329"E	52°20'29.685"N	64,6	54,5	67,2
211	DX46 PL+0	21°34'48.933"E	52°20'13.751"N	59,6	45,7	55,2
212	DX46 PL+0	21°34'53.425"E	52°19'58.2"N	59,6	45,7	55,2
213	DX46 P+0	21°34'57.889"E	52°19'42.744"N	58,6	45,7	45,6
214	DX46 PL+0	21°35'2.383"E	52°19'27.177"N	59,6	45,7	45,6
215	DX46 PL+0	21°35'6.905"E	52°19'11.513"N	59,6	45,7	45,6
216	DX46 M3+5	21°35'10.87"E	52°18'57.778"N	54,5	78,3	121,0
217	DX46 PL+10	21°35'6.737"E	52°18'41.73"N	69,6	64,2	45,6
218	DX46 PL+0	21°35'2.638"E	52°18'25.81"N	59,6	45,7	45,6
219	DX46 PL+5	21°34'58.556"E	52°18'9.954"N	64,6	54,5	45,6
220	DX46 M6+0	21°34'54.823"E	52°17'55.449"N	50,5	97,0	81,0
221	DX46 Pn+10	21°34'35.582"E	52°17'47.834" N	63,6	54,5	67,2
222	DX46 M6+0	21°34'16.096"E	52°17'40.12"N	50,5	97,0	169,0
223	DX46 Pn+5	21°34'12.439"E	52°17'27.796"N	58,6	45,7	45,6
224	DX46 Pn+5	21°34'7.953"E	52°17'12.671"N	58,6	45,7	45,6
225	DX46 Pn+0	21°34'3.884"E	52°16'58.948"N	53,6	37,7	55,2
226	DX46 Pn+0	21°34'0.174"E	52°16'46.434"N	53,6	37,7	45,6
227	DX46 P+10	21°33'55.397"E	52°16'30.322"N	68,6	64,2	45,6
228	DX46 M6+10	21°33'52.339"E	52°16'20.002"N	60,5	166,7	121,0
229	DX46 K+0 spec.1	21°33'36.725"E	52°16'12.645"N	50,5	97,0	144,0
323A	H52 ONI00+0	21°38'36.153"E	53°6'33.622"N	27,1	42,3	31,3

17. uchylam pkt 1.3.1. ww. decyzji w brzmieniu:

„Na odcinkach km 0+000 - 1+952, 6+850 - 8+367, 18+027 - 18+866, 31+937 - 33+261, 35+000 - 61+600 wariantu WB oraz km 0+000 - 5+000, 9+779 - 10+798, 18+906 - 20+670 wariantu W2 na przewodach odgromowych zamontować spirale duże (o długości 50-115 cm i średnicy minimum 20-30 cm) o jaskrawych kolorach w odległości nie większej niż 40 m od siebie i w układzie naprzemiennym na jednej i drugiej nitce przewodu, aby sumarycznie zwiększyć widoczność przewodów, uzyskując widok z boku linii co 20 m.”

i w tym zakresie orzekam:

„Na odcinkach w km 0+000 - 1+952, km 6+850 - 8+367, km 18+027 - 18+866, km 31+937 - 33+261, km 35+000 - 61+600 wariantu WB oraz w km 0+000 - 5+000, km 9+779 - 10+798, km 16+000 - 17+500, km 18+906 - 20+670 wariantu W2, na przewodach odgromowych zamontować spirale duże (o długości 50-115 cm i średnicy minimum 20-30 cm) o jaskrawych kolorach w odległości nie większej niż 40 m od siebie i w układzie naprzemiennym na jednej i drugiej nitce przewodu, aby sumarycznie zwiększyć widoczność przewodów, uzyskując widok z boku linii co 20 m”;

18. uchylam pkt 1.3.2. ww. decyzji w brzmieniu:

„Na odcinku w km 35+000 - 61+600 wariantu WB oraz km 0+000 - 5+000 wariantu W2 zainstalować na przewodach odgromowych znaczniki ruchome - zawieszki typu Firefly, o wymiarach minimum 15x9 cm w kontrastujących kolorach i odblaskowym paskiem po środku, charakteryzujących się wyższą widocznością w warunkach słabego oświetlenia. Znaczniki te powinny być rozwieszane co najwyżej co 10 m od siebie, naprzemiennie w stosunku do zawieszek na sąsiednim przewodzie, przez co sumarycznie uzyskuje się efekt wizualnego, pozornego zagęszczenia znaczników co 5 m”

i w tym zakresie orzekam:

„Na odcinku w km 35+000 - 61+600 wariantu WB oraz w km 0+000 - 5+000 i km 16+000 - 17+500 wariantu W2 zainstalować na przewodach odgromowych znaczniki ruchome - zawieszki typu Firefly, o wymiarach minimalnych 15x9 cm w kontrastujących kolorach i z odblaskowym paskiem po środku, charakteryzujących się wyższą widocznością w warunkach słabego oświetlenia. Znaczniki te rozwiesić co 10 m od siebie, naprzemiennie w stosunku do zawieszek na sąsiednim przewodzie, aby uzyskać efekt wizualnego, pozornego zawieszenia znaczników co 5 m”;

19. uchylam pkt 3.1. ww. decyzji w brzmieniu:

„W celu oceny kolizyjności linii w korycie Bugu (km 1+000 - 1+400 wariantu W2) należy przeprowadzić monitoring zachowań ptaków przekraczających rejon inwestycji. Monitoring powinien trwać co najmniej 2 lata i być prowadzony w miesiącach II-VI i VIII-XI, przy realizacji minimum 2 kontroli w miesiącu ze zwiększeniem częstotliwości kontroli w okresie kulminacji migracji. Powinien on być prowadzony z punktu obserwacyjnego z dobrą widocznością przewodów przechodzących nad korytem Bugu. Powinien on przynieść informacje nt. zachowań ptaków lęgowych i przelotnych w reakcji na kumulację w tym miejscu przeszkód tj. mostu w ciągu drogi S8 oraz dwóch linii energetycznych (istniejącej i nowozrealizowanej). Na potrzebę oceny znaczenia inwestycji dla ptaków ważne będzie zgromadzenie i przeanalizowanie danych o zachowaniu ptaków przy zbliżaniu się do linii. W tym celu wskazane jest prowadzenie obserwacji behawioralnych, które mówią o zmianie parametrów lotu: zmiany kierunku lotu i jej skali (<90st, około 90st lub zawrócenie, czyli zmiana o około 180st), efekt (ominięcie, przelot pod lub nad przeszkodą), zmiana pułapu lotu (do 10 m, powyżej 10 m), zaburzenie struktury stada, odległość reakcji (do 100 m, powyżej 100 m). Konieczne będzie rejestrowanie wszelkich kolizji (zarówno prowadzących do upadku, jak i tych, w których ptaki nie są ranione w sposób zauważalny). Informacje te są kluczowe do oceny istniejącego oddziaływania zbudowanej linii i pozwolą przede wszystkim na ewentualne korekty w zakresie oznakowania wizualnego linii. Sprawozdanie z przeprowadzonego monitoringu należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie nie później niż pół roku po jego zakończeniu”

i w tym zakresie orzekam:

„Monitoring awifauny przelotnej ma być prowadzony w miesiącach luty - czerwiec oraz sierpień - listopad, optymalnie w 2, 3 i 4 roku po oddaniu linii elektroenergetycznej do eksploatacji, z poniższych punktów obserwacyjnych:

- punkt Ostrołęka 53.058328°N, 21.677716°E;
- punkt Goworowo 52.876950°N, 21.577447°E;
- punkt Bagno Pulwy 52.727025°N, 21.582138°E;
- punkt Bug 52.604507°N, 21.494467°E;
- punkt Sulejów 52.451553°N, 21.575200°E;
- punkt Stanisławów 52.302367°N, 21.569824°E.

Kontrole należy wykonywać nie rzadziej niż co 7 - 10 dni. Na potrzebę oceny znaczenia inwestycji dla ptaków należy zgromadzić i przeanalizować dane o zachowaniu ptaków przy zbliżaniu się do linii oraz uzyskać ilościowe dane o natężeniu użytkowania przestrzeni powietrznej przez ptaki. Monitoring powinien umożliwić uzyskanie informacji na temat zachowania ptaków w reakcji na istnienie przeszkody w postaci linii elektroenergetycznej, a także na kumulację w dolinie Bugu przeszkód, tj. mostu w ciągu drogi S8 oraz dwóch linii energetycznych (istniejącej i nowozrealizowanej). W tym celu wskazane jest prowadzenie obserwacji behawioralnych, które mówią o zmianie parametrów lotu, tj.:

- zmiany kierunku lotu i jej skali;
- przelot pod i nad przeszkodą;
- zmiana pułapu lotu;
- zaburzenie struktury stada;
- odległość reakcji.

W trakcie obserwacji konieczne będzie także rejestrowanie wszelkich kolizji (zarówno prowadzących do upadku, jak i tych, w których ptaki nie są ranione w sposób zauważalny). Obserwator powinien objąć obserwacjami całość przestrzeni powietrznej w zasięgu dobrej widoczności, co w praktyce oznacza promień 1-1,5 kilometra, w zależności od warunków atmosferycznych. Rejestrowane powinny być wszystkie przelatujące ptaki dostrzeżone w polu widzenia, także te, które zerwały się do lotu oraz te, które początkowo leciały a następnie wylądowały. Liczenia ptaków z punktów obserwacyjnych prowadzone powinny być wielokrotnie w ciągu roku, z wykorzystaniem tych samych punktów obserwacyjnych. Metodyka badań powinna opierać się na najlepszej dostępnej wiedzy w tym zakresie, a jej projekt należy sporządzić z uwzględnieniem ewentualnych wytycznych Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie. Wyniki monitoringu corocznie (nie później niż 2 miesiące od zakończenia cyklu rocznego) przedstawiać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie oraz do wiadomości Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska”;

20. uchylam pkt 3.2. ww. decyzji w brzmieniu:

„Należy przeprowadzić monitoring śmiertelności ptaków w wyniku kolizji z linią energetyczną na odcinkach, na których zastosowano elementy zwiększające widoczność linii, tj. na odcinku km 35+000 - 61+600 wariantu WB oraz km 0+000 - 5+000 wariantu W2. Dokumentacja powinna zawierać lokalizację, opis i zdjęcia wszystkich odnalezionych podczas lustracji szczątków ptaków, których śmierć nastąpiła najprawdopodobniej w wyniku kolizji z linią energetyczną. Zakres terytorialny monitoringu powinien być ograniczony do miejsc, których penetracja nie stanowi zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi. Natomiast zakres czasowy powinien być tożsamy z pkt. 3.1. Sprawozdanie z przeprowadzonego monitoringu należy

przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie nie później niż pół roku po jego zakończeniu”

i w tym zakresie orzekam:

„ 1. Należy prowadzić monitoring awifauny lęgowej na odcinku linii przebiegającej przez obszar Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007, tj. w km 51+514 - 61+597 wariantu WB. Monitoring powinien umożliwić oszacowanie bezwzględnej liczebności lęgowych populacji gatunków ptaków będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Puszcza Biała. Cenzusy powinny być prowadzone w okresie marzec - lipiec, optymalnie w 2, 3 i 4 roku po oddaniu linii elektroenergetycznej do eksploatacji, według powszechnie przyjętych zasad inwentaryzacji ptaków lęgowych (m.in. Chylarecki et al. 2009, Mikusek 2005), a ich terminy dostosowane do biologii lęgowej poszczególnych gatunków oraz lokalnej specyfiki terenu. Metodyka badań powinna opierać na najlepszej dostępnej wiedzy w tym zakresie, a jej projekt wraz z propozycją wielkości buforu monitoringu, należy sporządzić z uwzględnieniem ewentualnych wytycznych Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie. Wyniki monitoringu corocznie (nie później niż 2 miesiące od zakończenia cyklu rocznego) przedstawiać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie oraz do wiadomości Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska.

2. Monitoring śmiertelności awifauny ma być prowadzony na odcinkach linii wyposażonych w ostrzegacze, tj. w km 0+000 - 1+952, 6+850 - 8+367, 18+027 - 18+866, 31+937 - 33+261, 35+000 - 61+600 wariantu WB oraz km 0+000 - 5+000, 9+779 - 10+798, 16+000 - 17+500, 18+906 - 20+670 wariantu W2 oraz na wybranych odcinkach linii o łącznej długości nie mniejszej niż 10 km, przebiegających przez różnorodne siedliska (w tym zadrzewienia, obszary łąkowe lub rolne), na których nie będą zamontowane ostrzegacze dla ptaków. Monitoring przeprowadzić w ciągów minimum 3 okresów 12-miesięcznych, optymalnie w 2, 3 i 4 roku po oddaniu linii elektroenergetycznej do eksploatacji. Metodyka badań powinna opierać na najlepszej, dostępnej wiedzy w tym zakresie, a jej projekt wraz z propozycją odcinków linii, niewyposażonych w ostrzegacze, na których ma być prowadzony monitoring, należy sporządzić w porozumieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Warszawie. Liczba i terminy kontroli powinny być dostosowane do okresów fenologicznych. W okresie lęgowym oraz w trakcie migracji wiosennej i jesiennej kontrole przez specjalistę ornitologa należy wykonywać nie rzadziej niż co 7-10 dni. W miejscach o szczególnym znaczeniu dla ptaków, np. znane skupiska, noclegowiska, miejsca wzmożonej migracji, wskazane jest zagęszczenie obserwacji do 1 obserwacji co 5 dni. Wyniki monitoringu corocznie (nie później niż 2 miesiące od zakończenia cyklu rocznego) przedstawiać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Warszawie oraz do wiadomości Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska”;

21. uchylam pkt 5. ww. decyzji w brzmieniu:

„Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu”

i w tym zakresie umarzam postępowanie pierwszej instancji.

22. w pozostałym zakresie utrzymuję ww. decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Wyżej cytowaną decyzją z 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.27, RDOŚ w Warszawie, na wniosek Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A, dalej PSE S.A.,

działających przez pełnomocnika – ██████████, określił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na *budowie linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka - Stanisławów z zadania inwestycyjnego: Budowa linii 400 kV Ostrołęka - Stanisławów oraz rozbudowa stacji 400 kV Stanisławów i stacji 400/220/110/kV Ostrołęka (etap II)*, według wariantu WB2.

Od ww. decyzji, w określonym w art. 129 k.p.a. terminie, odwołanie wnieśli:

- Wójt Gminy Jadów, pismem z 7 września 2021 r., znak: GSR.6220.5.2021.MW (przekazane za pośrednictwem ePUAP 8 września 2021 r.);
- ██████████ pismem z 13 września 2021 r. (data nadania w placówce wyznaczonego operatora pocztowego: 13 września 2021 r.);

- ██████████
██████████
██████████
██████████ działający przez radcę prawnego ██████████ pismem z 13 września 2021 r. (data nadania w placówce wyznaczonego operatora pocztowego: 13 września 2021 r.).

Kwestionując decyzję RDOŚ w Warszawie z 30 sierpnia 2021 r. skarżący podnieśli, że:

1. naruszono art. 6, 7, 7b, 8 § 1, 10 i 11 k.p.a. w zw. z art. 29 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm.), dalej u.o.o.ś., z uwagi na prowadzenie postępowania w sposób niebudzący zaufania obywateli do władzy publicznej oraz z naruszeniem zasady czynnego udziału strony w postępowaniu oraz udziału społeczeństwa;
2. naruszono art. 66 ust. 1 pkt 5 i pkt 15 u.o.o.ś. w zw. z art. 62 ust. 1 u.o.o.ś. w zw. z art. 80 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. w zw. z art. 7, 77 § 1 i 80 k.p.a., poprzez nieprzeprowadzenie prawidłowej weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dalej raport;
3. naruszono art. 64 § 2 k.p.a. w zw. z art. 7 k.p.a. w zw. z art. 7b k.p.a. w zw. z art. 66 ust. 1 u.o.o.ś. oraz art. 50 § 1 k.p.a. w zw. z art. 7 k.p.a. w zw. z art. 7b k.p.a. w zw. z art. 66 ust. 1 u.o.o.ś., poprzez ich niezastosowanie, gdyż organ pierwszej instancji zobowiązany był wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia dokumentacji niezbędnej do merytorycznego rozpatrzenia uwag zgłoszonych przez odwołujących;
4. naruszono art. 7 k.p.a. w zw. z art. 7b k.p.a. w zw. z art. 75 § 1 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. w zw. z art. 84 k.p.a., poprzez wadliwe ustalenie stanu faktycznego sprawy na skutek zaniechania powołania opinii niezależnego biegłego do oceny raportu oraz wydanie decyzji z 30 sierpnia 2021 r. wyłącznie w oparciu o raport;
5. naruszono art. 80 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś. w zw. z art. 29-30 u.o.o.ś. i art. 37 u.o.o.ś. bowiem organ pierwszej instancji zobowiązany był wydać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, tj. po rozpatrzeniu uwag i wniosków złożonych, m.in. przez odwołujących, podczas gdy treść uzasadnienia zaskarżonej decyzji wskazuje, iż nie zostały rozpatrzone wszystkie uwagi przedstawione przez odwołujących w piśmie z 24 czerwca 2021 r., o czym świadczy fakt pominięcia w zaskarżonej decyzji odniesienia się do przedmiotowych uwag oraz załączonych do tych uwag dowodów, a w szczególności dotyczących pozorności

- wariantów i analizy możliwych konfliktów społecznych oraz wpływu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 Bagno Pulwy;
6. naruszono art. 81 ust. 2 u.o.o.ś. w zw. z art. 33 ust. 1 i art. 34 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, ze zm.), dalej p.o.ś., z uwagi na niewydanie decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedmiotowego przedsięwzięcia, podczas gdy z treści uzasadnienia decyzji z 30 sierpnia 2021 r. wynika, że decyzja została wydana pomimo, iż *nie wykazano, że przedsięwzięcie nie będzie znacząco negatywnie oddziaływało na obszar Natura 2000, a wręcz przeciwnie można stwierdzić, że przedsięwzięcie nie tylko może, ale będzie znacząco negatywnie oddziaływało na obszar terenów najcenniejszych przyrodniczo (dolina Bugu i obszar Natura 2000 Bagno Pulwy)*;
 7. naruszono art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 85 ust. 1 i 2 lit. a u.o.o.ś. w zw. z art. 37 u.o.o.ś. w zw. z art. 8 k.p.a. i w zw. z art. 10 k.p.a., z uwagi na pominięcie przez organ pierwszej instancji dwóch głównych zarzutów odwołujących sformułowanych w odniesieniu do raportu w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, tj. kwestii pozorności i alternatywności wariantów oraz nieprzedstawienia w raporcie analizy możliwości wystąpienia konfliktów społecznych adekwatnych do istniejącego stanu faktycznego;
 8. naruszono art. 30 u.o.o.ś. bowiem organ wydający decyzję z 30 sierpnia 2021 r. bezpodstawnie przyjął za poprawny raport z procesu informacyjno-konsultacyjnego z września 2020 r., pomimo braku jego podpisania przez osoby sporządzające oraz zawarcie w jego treści nieprawdziwych danych;
 9. naruszono art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. c u.o.o.ś. w związku z art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. g u.o.o.ś. poprzez zaniechanie przez organ pierwszej instancji dokonania analizy i oceny bezpośredniego i pośredniego wpływu przedsięwzięcia na zabytki (stanowisko archeologiczne AZP 39-72/11) oraz uznanie, iż przedłożone przez inwestora streszczenie raportu (załącznik 7) w zakresie oddziaływania na zabytki, przedstawia pełny i obiektywny obraz zagrożenia zabytków znajdujących się w ziemi;
 10. zaniechano przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., „pomimo charakterystyki przedsięwzięcia jako mogące znacząco oddziaływać na środowisko”;
 11. brak transparentności, przejrzystości i uczciwości osób działających z umocowania inwestora przy prowadzeniu konsultacji społecznych oraz brak opublikowania na stronie internetowej inwestycji: liniaostrolekastanislawow.pl, raportu z września 2020 r. z procesu informacyjno-konsultacyjnego;
 12. nie uwzględniono uwag do raportu wniesionych w trakcie prowadzenia postępowania pierwszej instancji, tj.:
 - a) w gminie Jadów brak jest rzeki o nazwie Szewnica;
 - b) rozbieżność między informacjami odnoszącymi się do kwestii klimatu w pkt 9.3 w tabeli 112 pt. Analiza porównawcza wariantów;
 - c) pominięto niektóre miejscowości przez które przechodzą poszczególne warianty: Węzówka, Oble, Wujówka, Sulejów (str. 65 raportu);
 - d) pominięto kwestię społecznych kosztów oddziaływania inwestycji na środowisko życia mieszkańców;

- e) powrotu do etapu wariantowania przedsięwzięcia i rozpatrzenia wariantu tzw. społecznego, przedstawionego inwestorowi przez grupę mieszkańców;
13. z treści raportu wynika, że przedmiotowa inwestycja na etapie jej realizacji jak również eksploatacji będzie oddziaływała w sposób negatywny - we wszystkich wariantach - na siedliska przyrodnicze zlokalizowane w obrębie Ostoi Nadbużańskiej czy obszaru Natura 2000 Bagno Pulwy.

Odwołujący się wnieśli o uchylenie decyzji RDOŚ w Warszawie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji lub jej uchylenie i odmowę określenia środowiskowych uwarunkowań. Ponadto, zawnioskowano o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej w trybie art. 89 k.p.a., dopuszczenie i przeprowadzenie na podstawie art. 84 § 1 k.p.a. dowodu z opinii biegłego celem oceny rzetelności sporządzenia raportu oraz uwzględnienie jako dowód załączników przedłożonych przy piśmie z 24 czerwca 2021 r. przez odwołujących się na etapie postępowania pierwszej instancji, tj. załączniki nr 2-18, 20-21:

- a) Załącznik nr 2 - Pisma Radnej Gminy Jadów Bożeny Krasnodębskiej z 13 stycznia 2020 r. oraz z 30 kwietnia 2020 r.;
- b) Załącznik nr 3 - Uchwały Rady Gminy Jadów nr XII/90/19 z 19 sierpnia 2019 r. oraz z 11 lutego 2021 r. nr XXVI/207/21;
- c) Załącznik nr 4 - Interpelacja poselska nr 9053 skierowana przez posłankę Bożenę Żelazowską do Ministra Klimatu i Prezesa Rady Ministrów;
- d) Załącznik nr 5 - Pismo Przedstawicieli lokalnej społeczności pt. Konsultacje społeczne - Gmina Jadów w sprawie wariantów przebiegu projektowanej linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka - Stanisławów (data wpływu 1.10.2019 r.);
- e) Załącznik nr 6 - Pismo Urzędu Gminy Jadów z 4 grudnia 2019 r. znak: GSG.6834.165.2019;
- f) Załącznik nr 7 - Pismo PSE S.A. z 27 grudnia 2019 r., znak: L. dz. 380/JM/12/2019/E;
- g) Załącznik nr 8 - Pismo Urzędu Gminy Jadów z 9 stycznia 2020 r. znak: GSG.6834.1.2020;
- h) Załącznik nr 9 - Pismo PSE S.A. z 18 lutego 2020 r. znak: 23CJI-WP.713.50.2017.140;
- i) Załącznik nr 10 - Pismo PSE S.A. z 1 czerwca 2020 r., znak: 129/CJI-PO-WP1.713.1.2020.162;
- j) Załącznik nr 11 - Pismo PSE S.A. z 30 czerwca 2020 r., znak: 153/CJI-PO-WP1.713.1.2020.189;
- k) Załącznik nr 12 - Pismo PSE S.A. z 30 czerwca 2020 r., znak: 154/CJI-Po-WP1.713.1.2020.190;
- l) Załącznik nr 13 - Dokumentacja fotograficzna;
- m) Załącznik nr 14 - Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Jadów;
- n) Załącznik nr 15 - Program Funkcjonalno-Użytkowy - Część II SIWZ;
- o) Załącznik nr 16 - Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Strachówka;
- p) Załącznik nr 17 - Przebieg wariantu społecznego;
- q) Załącznik nr 18 - Wytyczne dotyczące prowadzenia rokowań i Program Komunikacji Społecznej - Załączniki nr 3 i 4A do PFU,

- r) Załącznik nr 20 - Wydruki ze stron: [https:// www.wrp.pl/zdrowa-krowa-zysku-doda/](https://www.wrp.pl/zdrowa-krowa-zysku-doda/) oraz [https:// www.tygodnik-rolniczv.pl/articles/polskie-mleko/halas-w-oborze-zmniejsza-produktywnosc-mleczna-krow/](https://www.tygodnik-rolniczv.pl/articles/polskie-mleko/halas-w-oborze-zmniejsza-produktywnosc-mleczna-krow/),
- s) Załącznik nr 21 -Trzy zaświadczenia od Hochland Polska Sp. z o.o. dla Pana ██████████, Pana ██████████ oraz Pana ██████████ celem wykazania faktów: przygotowania nierzetelnego i niekompletnego raportu, pozorności wariantów przedstawionych w raporcie, braku rzetelnego przeanalizowania przez inwestora wariantów społecznych przebiegi linii, istnienia konfliktów społecznych na terenie Gminy Jadów, dotyczących planowanego przedsięwzięcia i ich pominięcia w analizie zawartej w raporcie, konieczności przedstawienia w raporcie wariantu z wykorzystaniem obecnej trasy linii.

Ponadto, na podstawie art. 86e u.o.o.ś. odwołujący zawnioskowali o wstrzymanie natychmiastowej wykonalności decyzji z 30 sierpnia 2021 r.

Organ drugiej instancji ustalił i zważył, co następuje.

RDOŚ w Warszawie, działając na podstawie wniosku z 23 listopada 2020 r., znak: 540/TGO/11/2020/W, uzupełnionego pismem z 2 grudnia 2020 r., znak: 547/TGO/12/2020/W, złożonego przez PSE S.A., występującego w sprawie przez pełnomocnika – ██████████, decyzją z 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.27, określił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na *budowie linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka - Stanisławów z zadania inwestycyjnego: Budowa linii 400 kV Ostrołęka - Stanisławów oraz rozbudowa stacji 400 kV Stanisławów i stacji 400/220/110/kV Ostrołęka (etap II)*, według wariantu WB2.

Zgodnie z ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 273, ze zm.), dalej specustawa przesyłowa, przedmiotowe przedsięwzięcie stanowi strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowych, polegającą na budowie napowietrznej dwutorowej linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka-Stanisławów.

W skarżonej decyzji organ pierwszej instancji wskazał, że przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko z uwagi na § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), tj. *napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 220 kV i długości nie mniejszej niż 15 km*. Wobec powyższego, przedmiotowe przedsięwzięcie stanowi przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla której organem właściwym na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. t u.o.o.ś. jest RDOŚ w Warszawie. Powyższe uzasadnia, z uwagi na brzmienie art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., właściwość GDOŚ w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze GDOŚ nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do decyzji RDOŚ w Warszawie, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, GDOŚ dokonał analizy całego materiału zgromadzonego w sprawie. Organ zapoznał się zatem w szczególności z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z 23 listopada 2020 r., znak: 540/TGO/11/2020/W, uzupełnionym pismem z 2 grudnia 2020 r., znak: 547/TGO/12/2020/W, raportem z października 2020 r. pt.: *Budowa linii 400 kV Ostrołęka-Stanisławów*, wraz z jego uzupełnieniami, uwagami stron i

społeczeństwa wniesionymi na etapie postępowania pierwszej instancji, zaskarżoną decyzją, a także argumentami zawartymi w odwołaniach.

W pierwszej kolejności GDOŚ zwrócił się do skarżących:

- [REDAKTOWANE], pismem z 19 października 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM.3, o wskazanie posiadanego prawa rzeczowego, statuującego, w myśl art. 74 ust. 3a u.o.o.ś., przymiot strony przedmiotowego postępowania;
- [REDAKTOWANE], pismami z 19 października 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM.4, z 18 listopada 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM.8, m.in. o przedłożenie oryginałów lub urzędowo poświadczonych odpisów, zgodnie z art. 33 § 3 k.p.a., pełnomocnictw umocowujących do działania w przedmiotowej sprawie w imieniu [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE]
oraz o wskazanie prawa rzeczowego ww. osób, statuującego, w myśl art. 74 ust. 3a u.o.o.ś., przymiot strony przedmiotowego postępowania;
- Wójta Gminy Jadów, pismami z 21 października 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM.5, z 2 listopada 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM.7, z 16 listopada 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM.9, m.in. o doprecyzowanie żądań wskazanych w piśmie z 7 września 2021 r.

Dodatkowo, na podstawie art. 86e u.o.o.ś. przy piśmie z 13 września 2021 r. [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] wniesli o wstrzymanie natychmiastowej wykonalności decyzji z 30 sierpnia 2021 r. W związku z powyższym, GDOŚ postanowieniem znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM/SO.26, odmówił wstrzymania natychmiastowego wykonania skarżonej decyzji.

Ponadto, w związku z pismem Mazowieckiego Zespołu Parków Krajobrazowych, dalej MZPK z 21 września 2021 r., znak: MZPK/N/6030/65/19-21, GDOŚ pismem z 11 października 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM.2, wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnoprawnych ww. wniosku, przez precyzyjne określenie żądania w nim zawartego, tj. poprzez jednoznaczne wskazanie, czy stanowi on wniosek o zmianę decyzji (art. 155 § 1 k.p.a.) czy też odwołanie od decyzji (art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 k.p.a.). W odpowiedzi na powyższe, pismem z 11 października 2021 r., znak: MZPK/N/6030/65/19-21, MZPK przekazało pismo dotyczące wniosku o dopuszczenie do udziału w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony, powołując się na art. 28 k.p.a. Wobec faktu, iż braki wskazane w wezwaniu GDOŚ z 11 października 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM.2, nie zostały uzupełnione w wyznaczonym terminie, organ odwoławczy na podstawie art. 64 § 2 k.p.a. pozostawił podanie bez rozpoznania.

Ponadto, w toku postępowania odwoławczego GDOŚ podjął się przeprowadzenia dodatkowego postępowania wyjaśniającego. W tym celu wystąpił do inwestora:

- pismem z 9 grudnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM.11 m.in. o wskazanie skali zaplanowanej wycinki drzew i krzewów w wyniku realizacji inwestycji, oddziaływania na obszar Natura 2000, doprecyzowanie zagadnień związanych z kompensacją przyrodniczą za utracone stanowiska awifauny i chiropterofauny w wyniku przeprowadzonej wycinki drzew i krzewów oraz podanie działań minimalizujących negatywne oddziaływanie przedmiotowego przedsięwzięcia na ornitofaunę;
- pismem z 23 maja 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM/SO.13, o doprecyzowanie m.in. zakresu robót, tj. lokalizacji wszystkich zastosowanych konstrukcji wsporczych oraz stanowisk kablowych, wskazanie dokładnego przebiegu dróg dojazdowych, sposobu rekultywacji terenu zajętego czasowo dla prowadzenia robót oraz etapów robót oraz przedłożenie wszystkich analiz, obliczeń oraz danych, na podstawie których inwestor dokonał analizy wielokryterialnej przedsięwzięcia;
- pismem z 29 czerwca 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM/SO.14, o podanie dokładnej lokalizacji występowania gniazd bielika (*Haliaeetus albicilla*) wraz z ich odległością od planowanej linii elektroenergetycznej i ewentualnych stref ochronnych ww. gatunku, wskazanie czy gniazda te są zasiedlone przez ptaki oraz o przedstawienie ewentualnych środków minimalizujących lub eliminujących negatywny wpływ planowanych prac na bielika.

Braki w powyższym zakresie inwestor uzupełnił przy piśmie z 12 sierpnia 2022 r., znak: 644/TGO/08/2022/W, oraz piśmie z 31 sierpnia 2022 r., znak: 666/TGO/08/2022/W.

Przed wydaniem decyzji organ drugiej instancji umożliwił stronom postępowania zapoznanie się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i wniesienie swoich uwag, wniosków lub żądań względem niego na zasadzie określonej w art. 10 k.p.a. (zawiadomienie z 20 września 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM/SO.18 i DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM/SO.19).

W wyznaczonym w ww. zawiadomieniu terminie uwagi wniosło:

- pismem z 12 października 2022 r., znak: ZG.2217.4.2022, Nadleśnictwo Łochów;
- pismem z 13 października 2022 r., znak: ZG.2281.1.28.2020, Nadleśnictwo Drewnica;
- pismem z 12 października 2022 r., znak: ZG.2281.4.2020, Nadleśnictwo Mińsk;
- pismem z 12 października 2022 r., znak: ZG.2281.8.2020, Nadleśnictwo Wyszków;
- pismem z 8 listopada 2022 r., znak: ZG.2217.4.2022, po raz kolejny Nadleśnictwo Łochów.

Celem weryfikacji zasadności wniosków zawartych w ww. pismach, GDOŚ pismem z 16 listopada 2022 r., znak DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM/SO.21, wezwał inwestora do zajęcia stanowiska m.in. w zakresie rozważenia możliwości realizacji inwestycji w technologii nadleśnej oraz o przedstawienie zakresu kompensacji przyrodniczej w zamian na usunięte drzewa i krzewy. Na powyższe, inwestor udzielił odpowiedzi przy piśmie z 31 stycznia 2023 r., znak: 24/TGO/01/2023/W.

Następnie, pismem z 21 października 2022 r., [REDAKTOWANE], w imieniu [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] złożyła wniosek o zawieszenie postępowania odwoławczego. Wobec powyższego, GDOŚ, pismem z 9 listopada 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM.SO.20, na podstawie art. 33 § 3 k.p.a., wezwał [REDAKTOWANE] do przedłożenia dokumentu pełnomocnictwa umocowującego ją do działania w sprawie w imieniu [REDAKTOWANE]

█ i █ Ze względu, iż wskazane braki nie zostały uzupełnione, pismem z 12 stycznia 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM/ SO.22, GDOŚ pozostawił wniosek o zawieszenie przedmiotowego postępowania bez rozpoznania.

Ze względu, iż w trakcie prowadzenia postępowania drugiej instancji, wpłynęły uwagi i wnioski zgłoszone przez strony, GDOŚ ponownie umożliwił stronom postępowania zapoznanie się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i wniesienie swoich uwag, wniosków lub żądań względem niego na zasadzie określonej w art. 10 k.p.a. (zawiadomienia z 2 lutego 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM/SO.24 i DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM/SO.25). W wyznaczonym w ww. zawiadomieniu terminie, pismem z 17 lutego 2023 r., znak: ZG.2217.4.2022, uwagi wniosło Nadleśnictwo Łochów.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniach, wyjaśniam co następuje.

Ad. 1 i 5

Odwołujący się zarzucają decyzji z 30 sierpnia 2021 r. naruszenia art. 6 k.p.a., art. 7 k.p.a., art. 7b k.p.a., art. 8 § 1 k.p.a., art. 9 k.p.a., art. 10 k.p.a. oraz art. 11 k.p.a. w zw. z art. 29 u.o.o.ś., z uwagi na prowadzenie postępowania w sposób niebudzący zaufania obywateli do władzy publicznej oraz z naruszeniem zasady czynnego udziału strony w postępowaniu oraz udziału społeczeństwa, a także naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś. w zw. z art. 29-30 u.o.o.ś. i art. 37 u.o.o.ś., bowiem organ pierwszej instancji zobowiązany był wydać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa.

W odniesieniu do zarzutu naruszenia art. 6 k.p.a., organ odwoławczy nie może zgodzić się z podnoszonym przez strony naruszeniem zasady praworządności wyrażonej w tym przepisie (*organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa*), gdyż RDOŚ w Warszawie działał wyłącznie w oparciu o przepisy u.o.o.ś. i k.p.a., czego dowodem jest wydanie zaskarżonego rozstrzygnięcia (decyzja z 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.27).

Oprócz powyższego, skarżący zarzucają naruszenie art. 7 k.p.a., jako że w sprawie nie zostały podjęte wszelkie niezbędne działania konieczne do wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywateli. Wyjaśnić należy, iż zgodnie z ww. przepisem, organ każdorazowo zobowiązany jest do podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego zbadania sprawy będącej przedmiotem postępowania. Organ zobligowany jest do podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, co w niniejszym przypadku zostało dokonane zarówno przez RDOŚ w Warszawie, jak i GDOŚ. Na potwierdzenie powyższego, organ drugiej instancji wskazuje, iż RDOŚ w Warszawie dokonał wszelkich starań mających na celu jednoznaczne ustalenie stanu faktycznego. Organ pierwszej instancji, pismem z 23 lutego 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.15, na podstawie art. 50 § 1 k.p.a., wezwał inwestora do uzupełnienia dokumentacji m.in. w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego, ochrony przed hałasem, gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej i ochrony wód, a także ochrony przyrody. Ze względu, iż odpowiedź inwestora nie czyniła zadość brakom w ww. wezwaniu, RDOŚ w Warszawie, pismem z 15 kwietnia, znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.18, ponownie wezwał do uzupełnienia dokumentacji. Należy wskazać, iż przedłożony przez inwestora raport, zawierał analizę możliwości wystąpienia konfliktów społecznych (str. 358 raportu z października 2020 r.), a także raport z konsultacji społecznych przeprowadzonych przez inwestora (załącznik 6). W związku z powyższym, organ pierwszej instancji dokonując

weryfikacji dokumentacji, poddał analizie aspekt związany z interesem społecznym oraz ewentualnymi konfliktami społecznymi. Następnie, zgodnie z art. 30 u.o.o.ś., RDOŚ w Warszawie, zapewnił w ramach przeprowadzanej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko możliwość udziału społeczeństwa w prowadzonym postępowaniu. Wobec powyższego, na podstawie art. 33 ust. 1 u.o.o.ś., organ pierwszej instancji, obwieszczeniem z 20 maja 2021 r., WOOS-II.420.117.2020.JK.22, podał do publicznej wiadomości informacje o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie, organie właściwym do wydania decyzji oraz organie właściwym do wydania opinii, organie właściwym do wydania uzgodnień, możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu, możliwości, sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie termin ich składania tj. 30-dniowy termin składania uwag i wniosków przypadający na okres od 27 maja 2021 r. do 25 czerwca 2021 r. oraz organie właściwym do rozpatrzenia ewentualnych uwag i wniosków. Ww. informacje umieszczone były m.in. w sposób zwyczajowo przyjęty na tablicy ogłoszeń w siedzibie oraz w Biuletynie Informacji Publicznej RDOŚ w Warszawie, w Urzędzie Miasta Ostrołęki, w Urzędzie Gminy w Rzekuniu, w Urzędzie Gminy w Troszynie, w Urzędzie Gminy Czerwin, w Urzędzie Gminy Goworowo, w Urzędzie Gminy Wąsewo, w Urzędzie Gminy w Długosiodle, w Urzędzie Gminy w Brańszczyku, w Urzędzie Miejskim w Wyszkanie, w Urzędzie Gminy Zabrodzie, w Urzędzie Gminy Jadów, w Urzędzie Gminy w Strachówce, w Urzędzie Gminy Dobrze, w Urzędzie Gminy Stanisławów. We wskazanym terminie wpłynęły uwagi i wnioski, do których organ pierwszej instancji szczegółowo odniósł się w zaskarżonej decyzji (tabela nr 1, str. 19).

Ponadto, z dyspozycji art. 136 k.p.a. wynika, że organ odwoławczy może przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie. Wobec powyższego, GDOŚ w ramach kontroli drugoinstancyjnej, pismami z 9 grudnia 2021 r., znak: DOOS-WDSZIL.420.34.2021.KM.11, 23 maja 2022 r., znak: DOOS-WDSZIL.420.34.2021.KM/SO.13, 29 czerwca 2022 r., znak: DOOS-WDSZIL.420.34.2021.KM/SO.14, oraz 16 listopada 2023 r., znak: DOOS-WDSZIL.420.34.2021.KM/SO.21), wezwał inwestora do złożenia wyjaśnień oraz uzupełnienia raportu. Wobec czego, organ odwoławczy, zobowiązany na mocy art. 77 § 1 k.p.a., w sposób wyczerpujący zebrał i rozpatrzył całość materiału dowodowego, co umożliwiło dokonanie oceny dowodów, wymaganej zgodnie z art. 80 k.p.a. Przejawem dokładnego przeglądu zgromadzonej dokumentacji jest dokonana na podstawie akt sprawy modyfikacja przez GDOŚ części warunków realizacji określonych decyzją z 30 sierpnia 2021 r. Tym samym w przedmiotowej sprawie wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach biorąc pod uwagę ustalenia zawarte w raporcie, czym wypełniono zapisy art. 80 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. Wobec powyższych wyjaśnień, GDOŚ stoi na stanowisku, iż organ odwoławczy prawidłowo przeprowadził dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie. Dodatkowo, organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż zgodnie z ww. wyjaśnieniami, RDOŚ w Warszawie podjął wszelkie niezbędne działania konieczne do wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, a także przeanalizował oddziaływanie inwestycji na zdrowie ludzi oraz potencjalne konflikty społeczne, wobec czego wskazany zarzut uznaje się za bezzasadny.

Odnosząc się do kwestii uchybienia art. 8 k.p.a., należy stwierdzić, że kwestia ta również nie zasługuje na uwzględnienie. Uzasadnienie decyzji organu pierwszej instancji zostało sporządzone w sposób prawidłowy. RDOŚ w Warszawie wskazał jednoznacznie jakimi

motywami kierował się wydając swoje rozstrzygnięcie. Obowiązek właściwego sporządzenia uzasadnienia rozstrzygnięcia wiąże się z wyrażoną w art. 11 k.p.a. zasadą przekonywania, która zobowiązuje organy administracji publicznej do dołożenia szczególnej staranności w uzasadnieniu swoich rozstrzygnięć. Motywy działania organu powinny być przedstawione w taki sposób, aby strona mogła zrozumieć i w miarę możliwości zaakceptować zasadność przesłanek faktycznych i prawnych, którymi kierował się organ przy jej wydaniu. W opinii GDOŚ warunek ten został spełniony. RDOŚ w Warszawie w decyzji z 30 sierpnia 2021 r. na str. 8-15 prawidłowo i szczegółowo uzasadnił zajęte przez siebie stanowisko. Zdaniem organu odwoławczego nie doszło do naruszenia zasady pogłębiania zaufania obywateli określonej w art. 8 k.p.a.

Z kolei w art. 9 k.p.a. przyjęto, że organy administracji publicznej mają obowiązek należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania. Organ powinien czuwać nad tym, aby strony oraz inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznaności prawa, i w tym celu udzielać im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. Jest to jedna z zasad ogólnych k.p.a. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 stycznia 1990 r., sygn. akt: I SA 28/89, podkreślono, że w świetle tego przepisu organ, dla uzasadnienia swoich działań i rozstrzygnięć, nie może powoływać się na to, że nieznanosc prawa szkodzi. Strona ma prawo przyjąć udzieloną jej informację jako zgodną z prawdą, kierując się zasadą zaufania do władzy publicznej. Podkreślenia przy tym wymaga, iż w przedmiotowej sprawie żadna ze stron nie zwróciła się do RDOŚ w Warszawie z wnioskiem o udzielenie informacji dotyczących przedmiotowego postępowania. Tym samym nie zaistniała okoliczność, w której organ pierwszej instancji naruszył art. 9 k.p.a.

Ponadto, GDOŚ wyjaśnia, iż organ RDOŚ w Warszawie każdorazowo poinformował strony o etapach postępowania, tj.:

- zawiadomieniem z 17 grudnia 2020 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK, o prowadzeniu postępowania wszczętego na wniosek PSE S.A. z 23 listopada 2020 r., uzupełnionego przy piśmie z 2 grudnia 2020 r., w sprawie o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na *budowie linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka - Stanisławów z zadania inwestycyjnego: Budowa linii 400 kV Ostrołęka - Stanisławów oraz rozbudowa stacji 400 kV Stanisławów i stacji 400/220/110/kV Ostrołęka (etap II)*, według wariantu WB2;
- obwieszczeniami z 17 grudnia 2020 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.5, oraz z 10 maja 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.21, o wystąpieniu do organów współdziałających;
- obwieszczeniem z 20 maja 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.22, m.in. o możliwości składania uwag i wniosków we wskazanym terminie;
- obwieszczeniem z 23 lipca 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.25, o zebraniu całości materiału dowodowego oraz możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem oraz możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów;
- obwieszczeniem z 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.28, o wydaniu zaskarżonej decyzji oraz możliwości zapoznania się z jej treścią.

W związku z powyższym, strony były w posiadaniu wiedzy o każdym etapie postępowania, mogły zapoznać się ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją, a także zgłosić uwagi i wnioski, wobec czego zarzuty uznaje się za niezasadne.

W przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, wynikającej z art. 10 k.p.a. Stronom postępowania przysługuje prawo do aktywnego uczestnictwa w toku całego postępowania, a gwarancją tego prawa stanowi ww. przepis. Przed wydaniem decyzji z 30 sierpnia 2021 r. RDOŚ w Warszawie, obwieszczeniem z 23 lipca 2021 r. WOOS-II.420.117.2020.JK.25, działając właśnie na podstawie art. 10 k.p.a., poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia co do zebranego materiału oraz zgłaszanych żądań. W następstwie powyższego do organu pierwszej instancji nie wpłynęły żadne pisma procesowe. Nie można zatem uznać, iż RDOŚ w Warszawie nie rozpatrzył merytorycznie zagadnień podnoszonych przez strony w trybie art. 10 k.p.a., bowiem w tym trybie nie wpłynęły do organu pierwszej instancji żadne wnioski. Co więcej, niezbędne jest wyjaśnienie, że udział społeczeństwa nie należy utożsamiać z prawem stron postępowania do czynnego udziału w danej sprawie. Udział społeczeństwa oznacza bowiem prawo składania uwagi i wniosków przez każdego, czyli także przez osoby niezaliczone do kręgu stron postępowania, zgodnie z dyspozycją art. 33 ust. 1 pkt 7 u.o.o.ś. Z kolei stronom postępowania przysługuje prawo do aktywnego uczestnictwa w toku całego postępowania, a gwarancją tego prawa stanowi art. 10 k.p.a.

Jako kolejne wyjaśnić należy, iż RDOŚ w Warszawie wypełniając art. 29 i 30 u.o.o.ś. umożliwił wszystkim zainteresowanym w terminie od 27 maja 2021 r. do 25 czerwca 2021 r. możliwość składania uwag i wniosków (obwieszczenie z 20 maja 2021 r., znak: WOOS-II.420.117.2020.JK.22). Co więcej, organ pierwszej instancji rozpatrzył oraz odniósł się w decyzji z 30 sierpnia 2021 r. (str. 19-28) do uwag i wniosków złożonych w trakcie trwania postępowania pierwszoinstancyjnego, w tym do pisma odwołujących się z 24 czerwca 2021 r. Tym samym nieuzasadniony jest zarzut strony o naruszeniu przez organ pierwszej instancji art. 37 u.o.o.ś. Zgodnie bowiem z ww. przepisem u.o.o.ś., organ prowadzący postępowanie, ma po pierwsze rozpatrzyć uwagi i wnioski, a po drugie podać w uzasadnieniu decyzji informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, co RDOŚ w Warszawie zrobił prawidłowo. Organ pierwszej instancji wskazał ponadto, które uwagi uwzględnił, a którym nie przyznał słuszności przy wydawaniu decyzji z 30 sierpnia 2021 r, przedstawiając jednocześnie stosowną argumentację w tym zakresie.

Odwołujący się zarzucili także brak odniesienia się w decyzji RDOŚ w Warszawie do uwag zgłoszonych w piśmie z 24 czerwca 2021 r. na etapie postępowania pierwszej instancji. Wobec powyższego, GDOŚ wyjaśnia, że:

- załącznik 2, 3, 4, 21 – nie może zostać uwzględniony, bowiem żaden z przepisów u.o.o.ś. nie nakłada na organ obowiązku uwzględnienia uchwał rady gminy, interpelacji poselskiej, czy też zaświadczeń podmiotów prywatnych (Hochland Polska Sp. z o.o.);
- załącznik 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 – nie odnoszą się do przedmiotowego postępowania, bowiem datowane są one na okres przed wszczęciem postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- załącznik 13 – w postaci dokumentacji fotograficznej nie wskazuje jednoznacznie, gdzie zdjęcia zostały wykonane, wobec czego organ odwoławczy nie jest w stanie określić czy dotyczą przedmiotowego postępowania;

- załącznik 14 – nie może być uwzględniony, bowiem w niniejszej sprawie nie ma konieczności badania zgodności lokalizacji przedmiotowej inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- załącznik 15 – nie odnosi się do przedmiotowej sprawy, bowiem głównym dowodem w sprawie jest raport, nie zaś specyfikacja istotnych warunków zamówienia (SIWZ);
- załącznik 16 – nie może być uwzględniony, bowiem w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie bada się zgodności inwestycji z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;
- załącznik 17 – określający wariant „społeczny” nie może zostać wzięty pod uwagę, bowiem organ, zgodnie z zasadą legalizmu, działa w granicach wniosku inwestora, a żadne inne warianty nie mogą być brane pod uwagę niż te zaproponowane przez wnioskodawcę;
- załącznik 18 – nie zostanie uwzględniony, bowiem żaden z przepisów u.o.o.ś. nie odnosi się do prowadzenia konsultacji społecznych. Ustawa ta reguluje jedynie udział społeczeństwa w ramach prowadzonej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- załącznik 20 – przedstawia źródło internetowe, które dotyczą zdrowia bydła gospodarskiego, w tym w związku z emisją hałasu, który, zgodnie z tym co zostanie omówione w dalszej części niniejszej decyzji, nie spowoduje ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego na terenach chronionych akustycznie.

Oprócz powyższego, zarzucono pominięcie w zaskarżonej decyzji wpływu realizacji przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 Bagno Pulwy. GDOŚ wyjaśnia, iż organ pierwszej instancji dokonał analizy oddziaływania przedmiotowej inwestycji w uzasadnieniu decyzji (str. 10). Należy wskazać, że z punktu widzenia oddziaływania, kluczową rolę odgrywa wybór wariantu omijającego obszar Natura 2000 Bagno Pulwy. Brak ingerencji w obszar powoduje, że inwestycja nie będzie stanowić zagrożenia dla populacji lęgowych ptaków będących przedmiotami ochrony obszaru, natomiast oddziaływanie na populacje ptaków migrujących zostanie zminimalizowane poprzez zastosowanie środków zwiększających widoczność linii, czyli spiral i zawieszek typu Firefly. Cele działań ochronnych przewidzianych dla gatunków ptaków będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Bagno Pulwy nie stoją w sprzeczności z realizacją planowanej inwestycji. Obejmują one utrzymanie populacji gatunków ptaków uznanych za przedmioty ochrony, a głównymi zidentyfikowanymi zagrożeniami są:

- zasypywanie, melioracja i osuszanie,
- intensyfikacja rolnictwa (intensywne koszenie, nawożenie),
- zaniechanie koszenia i sukcesja,
- produkcja energii wiatrowej,
- zalesianie i sukcesja,
- zmiana łąk na grunty orne,
- zabudowa rozproszona,
- turystyka,
- pojazdy zmotoryzowane,
- drogi,
- zatapianie (bobry),
- polowanie,
- drapieżnictwo.

Podobnie jak w przypadku pobliskiego obszaru Natura 2000 Puszcza Biała - w planie zadań ochronnych dotyczącym obszaru Natura 2000 Bagno Pulwy, napowietrzne linie elektroenergetyczne nie zostały wskazane jako zagrożenie dla przedmiotów ochrony. Mimo to w wyniku przeprowadzonej analizy składu gatunkowego i rozmieszczenia siedlisk przedmiotów ochrony, w raporcie negatywnie zaopiniowano warianty przecinające obszar Natura 2000 Bagno Pulwy, preferując obejście obszaru przez inwestycję i zaproponowano zastosowanie środków minimalizujących w postaci znaczników na przewodach odgromowych. Tym samym oceniono, że inwestycja w wariantcie omijającym obszar i z zastosowaniem znaczników nie wpłynie negatywnie na możliwość osiągnięcia ustanowionych celów działań ochronnych w obszarze.

Ad. 2

Odnosząc się z kolei do kwestii naruszenia art. 66 ust. 1 pkt 5 i 15, GDOŚ poniżej przedstawia swoje stanowisko.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś., raport powinien zawierać opis analizowanych wariantów, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego (pkt a), wariantu najkorzystniejszego dla środowiska (...) (pkt b). Zdaniem organu odwoławczego obowiązek ten został spełniony. W raporcie przeanalizowano sześć wariantów realizacji przedmiotowej inwestycji. Wnioskodawca wskazał wariant proponowany WB2 co zostało wyszczególnione w raporcie, w rozdziale 2.2. oraz racjonalne warianty alternatywne WA1, WA2, WA3, WB1, WB3. Wyjaśnić należy, iż z postanowień przepisu art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. wynika, że powinny zostać uwzględnione trzy warianty: proponowany przez wnioskodawcę, racjonalny wariant alternatywny oraz wariant najkorzystniejszy dla środowiska. W oparciu o orzecznictwo sądów administracyjnych, zdaniem GDOŚ, nie można jednak wykluczyć sytuacji, która zaistniała także w rozpoznawanej sprawie, w której wariant zaproponowany przez wnioskodawcę będzie również wariantem najkorzystniejszym dla środowiska. Ważne by siatka porównawcza dla wariantu proponowanego przez wnioskodawcę została zapewniona, co w tej sprawie zostało spełnione. W tym miejscu organ drugiej instancji dodatkowo wyjaśnia, że wariant proponowany przez inwestora nigdy nie może być tożsamy z wariantem alternatywnym. Alternatywność oznacza, że wariant ten musi się różnić od wariantu proponowanego przez inwestora w zakresie oddziaływania na środowisko. Innymi słowy alternatywność wymaga, co do zasady, zaproponowania wariantu różnego pod względem kryteriów przestrzennych (jak np. lokalizacja, skala i rozmiar inwestycji) lub technologicznych (jak np. rodzaj użytych materiałów, moc i produktywność zainstalowanych urządzeń). GDOŚ stoi na stanowisku, iż w niniejszej sprawie kryteria zostały spełnione przez wnioskodawcę. Zgodnie z raportem (str. 38-44) zostały przedstawione możliwe warianty realizacji przedsięwzięcia, w tym wariant preferowany przez wnioskodawcę oraz alternatywne, natomiast w rozdziale 13 dokonano szczegółowej analizy porównawczej z wykorzystaniem analizy wielokryterialnej. Wskazane zostały jednoznacznie różnice w oddziaływaniu na środowisko poszczególnych rozwiązań. Z powyższych analiz wyniknęło, że, uwzględniając kryteria i środowiskowe i społeczne najkorzystniejszy jest wariant WB2. Dokładna analiza przeprowadzonej analizy wielokryterialnej (por. raport, str. 362) wskazuje, że w zakresie kryteriów strictly przyrodniczych (z wyłączeniem części abiotycznej środowiska) wariantem, który uzyskał najwyższą sumę punktów, a więc jest pod tym względem wariantem najkorzystniejszym dla środowiska, jest wariant nie WB2 a wariant WB3 (suma punktów

2,380). Następnym w kolejności jest wariant WB1 z sumą punktów 2,080, a wariant preferowany przez inwestora jest dopiero na trzecim miejscu z sumą punktów 1,975. Należy zatem wskazać, że zarzut skarżących dotyczący naruszenia art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. jest bezpodstawny, a argumentacja w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

W opinii GDOŚ podczas postępowania pierwszoinstancyjnego nie doszło także do uchybienia art. 66 ust. 1 pkt 15 u.o.o.ś. Zgodnie z przywołanym przepisem w raporcie należy przedstawić analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem. Zajmując stanowisko w tym zakresie, wskazać trzeba, że w żadnych obowiązujących aktach prawnych nie ma wskazań, jakie elementy powinna uwzględniać prawidłowo sporządzona analiza. Ponadto, brak jest także jakichkolwiek obowiązujących wytycznych, które regulowałyby tę kwestię. Dlatego też, przy sporządzaniu takiej analizy, w pierwszej kolejności należy mieć na uwadze indywidualny charakter i specyfikę danej inwestycji. Nie można jednak zapominać, że w realiach niniejszej sprawy każda inwestycja liniowa może powodować pojawienie się konfliktu społecznego związanego z naruszeniem interesu publicznego i interesów osób trzecich. Nie ma możliwości zadowolenia wszystkich podmiotów, na których nieruchomości oddziaływać będzie planowana linia elektroenergetyczna. Podkreślić należy, iż szczegółowe informacje w powyższym zakresie inwestor przedstawił w załączniku nr 6 do raportu – *Raport z procesu informacyjno-konsultacyjnego, wrzesień 2020 r.*

Wobec powyższych wyjaśnień organu drugiej instancji, stanowisko skarżących uznaje się za bezzasadne.

Ad. 3

W opinii skarżących, organ pierwszej instancji zobowiązany był wezwać inwestora do uzupełnienia dokumentacji w celu merytorycznego rozpatrzenia uwag zgłoszonych przez odwołujących. W miejscu tym należy wyjaśnić, iż organ pierwszej instancji, w tabeli nr 1 zaskarżonej decyzji, szczegółowo odniósł się do uwag i wniosków, które wpłynęły na etapie przeprowadzania udziału społeczeństwa, w tym do uwag i wniosków złożonych przez skarżących (pkt 6 tabeli, str. 25-27). Wyjaśniając zarzut naruszenia art. 64 § 2 k.p.a., wskazać należy, iż przepis ten będzie miał zastosowanie jedynie do uzupełnienia braków formalnych wniosku, a nie jak wskazują skarżący, do merytorycznego uzupełnienia dokumentacji. Poruszając kwestię naruszenia art. 50 § 1 k.p.a., wyjaśnić należy iż organ administracji publicznej może wezwać do złożenia wyjaśnień jeżeli w jego ocenie jest to niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy, nie jest natomiast do tego zobowiązany, jak wskazują skarżący. GDOŚ wyjaśnia, iż na etapie postępowania pierwszej instancji, RDOŚ w Warszawie wzywał inwestora do złożenia wyjaśnień w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego, ochrony przed hałasem, gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej oraz ochrony przyrody (pismo z 23 lutego 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.15, pismo z 15 kwietnia 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.18). W związku z tym, iż w ocenie organu pierwszej instancji, materiał dowodowy był kompletny, RDOŚ w Warszawie wydał rozstrzygnięcie w postaci zaskarżonej decyzji.

Ad. 4

W odniesieniu do kolejnego zarzutu, GDOŚ wyjaśnia, iż nie ma regulacji, która nakazywałaby organom administracji publicznej powołanie biegłego w celu oceny raportu.

Ponadto, w świetle art. 84 § 1 k.p.a. powołanie przez organ biegłego należy uznać za uzasadnione, jeśli w sprawie wymagane są wiadomości specjalne. Oceny w tym zakresie dokonuje jednak organ administracji uwzględniając okoliczności danej sprawy, wymagany zakres ustaleń, stopień ich skomplikowania, a także kwalifikacje własnego zasobu kadrowego. Zarówno powołanie biegłego, jak i przeprowadzenie oględzin ma charakter fakultatywny i zależy od uznania organu prowadzącego postępowanie, na co wskazuje użyty w art. 84 § 1 i 85 § 1 k.p.a. wyraz „może”. Wykorzystanie tego środka dowodowego jest zasadne, gdy dla prawidłowego załatwienia sprawy, ze względu na poziom jej skomplikowania, wymagane są wiadomości specjalne, którymi nie dysponuje organ. Zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o raport spełniający wymagania art. 66 ust. 1 u.o.o.ś., a okoliczności sprawy nie wykroczyły poza kompetencje organu pierwszej instancji, wobec czego GDOŚ nie widzi uchybień w tym zakresie.

Ad. 6

Odpowiadając na zarzut ujęty w pkt 6, w pierwszej kolejności należy wskazać, że przesłanki określone w art. 34 u.o.p. nie były rozważane z uwagi na brak stwierdzonego znaczącego negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na obszary Natura 2000. W ocenie GDOŚ potencjalne kolizje ptaków zostaną skutecznie zminimalizowane za pomocą zaprojektowanych znaczników zwiększających widoczność przewodów linii, tj. spiral i płytek typu Firefly. Wieszanie znaczników jest jedną z najszerzej stosowanych metod minimalizacji śmiertelności ptaków w wyniku kolizji z liniami elektroenergetycznymi. Najczęściej dotyczy to przewodów odgromowych, które są najbardziej kolizyjne (najmniej widoczne) i których skuteczne ominięcie pozwala ptakom uniknąć kolizji z pozostałymi przewodami (przewody odgromowe są położone najwyżej). Niniejsza decyzją wprowadzono działania minimalizujące w postaci oznakowania spiralami odcinków linii w sposób dostosowany do istniejących potrzeb związanych z występowaniem podatnej na kolizje awifauny (łęgowej i/lub przelotnej), tj. na odcinkach km 0+000 - 1+952, 6+850 - 8+367, 18+027 - 18+866, 31+937 - 33+261, 35+000 - 61+600 wariantu WB oraz km 0+000 - 5+000, 9+779 - 10+798, 16+000 - 17+500, 18+906 - 20+670 wariantu W2. Jednocześnie uznano za niezbędne oznakowanie znacznikami typu Firefly miejsc szczególnie narażonych, tj. w km 35+000 - 61+600 wariantu WB oraz km 0+000 - 5+000 wariantu W2 (odcinki linii przebiegające przez lub w pobliżu ptasich obszarów Natura 2000, tj. Puszcza Biała PLB140007, Bagno Pułwy PLB140015, Dolina Dolnego Bugu PLB140001). Należy wskazać, że faktyczne oddziaływania związane z kolizjami dotyczą przede wszystkim ptaków przelotnych, rzadziej łęgowych, dlatego skupiono się na ochronie miejsc pod tym względem kluczowych:

- dolin rzecznych;
- miejsc koncentracji ptaków przelotnych;
- skupisk siedlisk cennych gatunków ptaków łęgowych;
- ptasich obszarów Natura 2000.

Odnosząc się do wskazanej przez odwołujących kwestii monitoringu śmiertelności ptaków, wyjaśnienia wymaga, że celem monitoringu śmiertelności ornitofauny jest pokazanie skuteczności, a co za tym idzie zasadności stosowania znaczników/odstraszaczy oraz rzeczywistej skali oddziaływania inwestycji, a także zweryfikowanie zastosowanych działań minimalizujących. Wyniki monitoringu mogą wskazywać, np. na potrzebę dogęszczenia powieszonych ostrzegaczy. Prowadzone dotychczas monitoringu śmiertelności awifauny przy

liniach elektroenergetycznych wskazują na skuteczność stosowanych urządzeń. Potwierdzeniem tego może być monitoring śmiertelności ptaków dla inwestycji polegającej na budowie dwutorowej linii 400 kV Ostrołęka – Olsztyn Mątki, który prowadzony był w latach 2019 – 2021. W ujęciu statystycznym nie wykazano wyraźnych różnic pomiędzy odcinkami z odstraszcaczami, a odcinkami bez odstraszcaczy, jednakże istotne jest to, że wszystkie odcinki wyposażone w znaczniki, w przypadku ww. linii, przebiegają przez obszary o szczególnej aktywności migracyjnej i lęgowej ptaków (ptasie obszary Natura 2000), natomiast odcinek bez znaczników przebiega przez obszar znajdujący się poza formami ochrony przyrody. Skala ryzyka kolizji wyraźnie przeważała na rzecz odcinków z odstraszcaczami, a porównywalność liczebności kolizji w takim kontekście wskazuje na niekwestionowaną skuteczność zastosowanych rozwiązań.

W treści odwołania, skarżący wskazują na położenie inwestycji w granicach następujących form ochrony przyrody: Obszary Natura 2000 Ostoja Nadbużańska PLH140011, Dolina Dolnego Bugu PLB140001, Puszcza Biała PLB140007, Nadbużański Park Krajobrazowy oraz użytki ekologiczne nr 241 i nr 245 (częściowo w granicach pasa technologicznego) oraz w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów Natura 2000: Torfowiska Czernik PLH140037 (38 m), Bagno Pulwy PLB140015 (44 m), Dolina Dolnej Narwi PLB140014 (85 m), rezerwatu Śliże (63 m) i korytarzy ekologicznych Dolina Omulwi Południowo-Zachodni (GKPnC-5A), Puszcza Biała (GKPnC-1), Dolina Dolnego Bugu (GKPnC-2), Dolina Bugu-Lasy Parczewskie (GKPdC-4C) oraz lokalnych szlaków migracji. Wobec powyższego, w ocenie odwołującego analiza wpływu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 powinna być *wyjątkowo pogłębiona*. Wskazano, ponadto na art. 81 ust. 2 u.o.o.ś., na podstawie którego organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia w sytuacji gdy z oceny oddziaływania wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 u.o.p. GDOŚ wyjaśnia, iż położenie inwestycji w granicach bądź w sąsiedztwie obszarów chronionych, w tym obszarów Natura 2000, nie oznacza braku możliwości realizacji i eksploatacji takich przedsięwzięć. W toku postępowania przed organem pierwszej instancji, jak również w trakcie postępowania odwoławczego szczegółowo przeanalizowano oddziaływanie przedsięwzięcia na obszary chronione oraz siedliska i gatunki będące przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000 i w żadnym z przypadków nie stwierdzono możliwości wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania. Dlatego też nie występują przesłanki do odmowy wydania warunków realizacji przedsięwzięcia. Odnosząc się do wskazanych przez odwołujących szlaków migracji należy stwierdzić, że linia elektroenergetyczna z uwagi na swój charakter (przewody elektroenergetyczne znajdujące się nad ziemią, brak ogrodzenia) nie będzie stanowiła bariery w migracji zwierząt, w tym dużych ssaków. Odnosząc się do poruszonej kwestii kolizji inwestycji z Nadbużańskim Parkiem Krajobrazowym należy wskazać na cele, dla których powołano tę formę ochrony przyrody. Celami ochrony obszaru są, m.in.: zachowanie walorów swobodnie meandrującej rzeki Bug i jego doliny, z licznymi starorzeczami i odnogami, zachowanie pozostałości dużych kompleksów leśnych, zachowanie muraw psammofilnych i kserotermicznych oraz łągów nadrzecznych. Obszar pełni również funkcję ochronną w zakresie walorów historycznych i kulturowych, przede wszystkim cennych obszarów o charakterze zabudowy wiejskiej oraz wsi tradycyjnych, a także walorów krajobrazowych - krajobrazu rolniczego w niewielkim stopniu przekształconego oraz wysokich skarp erozyjnych wysoczyzn

okalających Bug i Narew. W czasie prowadzenia prac budowlanych niezbędne będzie w bardzo małym zakresie zajęcie terenu ww. parku oraz jego otuliny pod inwestycję we wszystkich wariantach poza wariantami WA3 i WB3 (przebieg inwestycji w tych wariantach znajduje się poza zasięgiem Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego oraz jego otuliny). W wariantach WA1, WA2, WB1 i WB2 będzie konieczne przeprowadzenie wycinki drzew w kompleksie leśnym otuliny. Na etapie realizacji wystąpi wpływ na siedliska, gatunki roślin i zwierząt, jednak w stopniu nie zagrażającym przetrwaniu siedlisk i lokalnych populacji. Nie będą miały wpływu na wartości historyczne i kulturowe obszaru. W wyniku prowadzenia prac budowlanych mogą wystąpić takie uciążliwości jak hałas, awarie sprzętu, zwiększone pylenie, uszkodzenie gleb, zanieczyszczenie powietrza. Zgodnie z zapisami planu ochrony Nadbużańskiego Parku Krajobrazowego napowietrzne linie elektryczne nie stanowią zagrożenia dla prawidłowego funkcjonowania obszaru chronionego. Jednak wśród zagrożeń wymieniono presję inwestycyjną, która powoduje zmniejszenie różnorodności biologicznej parku krajobrazowego oraz zmniejszanie areалу chronionych siedlisk przyrodniczych. Zakres prac w granicach obszaru obejmuje budowę linii 400 kV, tj. wykonanie wykopów, dostarczanie nowych elementów konstrukcji, montażu fundamentów, słupów, przewodów i osprzętu. Potencjalnie największy wpływ związany będzie z wykonaniem fundamentów pod słupy. Biorąc pod uwagę zakres prac ocenia się, że trwałe wpływy na krajobraz będą miały słupy linii elektroenergetycznej oraz miejsca poddane wycince, pozostałe prace eksploatacyjne będą krótkotrwałe lub ustąpią po zakończeniu prac związanych z konserwacją lub awarią linii.

Odnosząc się do występowania użytków ekologicznych nr 241 i 245 na trasie przebiegu przedmiotowej linii elektroenergetycznej, należy stwierdzić co następuje. Użytek nr 241 obejmuje 0,3 ha i został powołany w celu zachowania terenu bagiennego porośniętego sitowiem, łożą i olszą, natomiast użytk nr 245 zajmuje powierzchnię 0,37 ha i obejmuje pokopalniany nieużytek. Oba użytki zostały powołane rozporządzeniem Nr 3/96 Wojewody Ostrołęckiego z 19 sierpnia 1996 r. w sprawie uznania za użytki ekologiczne tworów przyrody na terenie województwa ostrołęckiego (Dz. Urz. Woj. Ostr. z dnia 30 sierpnia 1996 r., Nr 37, poz. 69). Oddziaływanie prac na oba użytki będzie związane z koniecznością przeprowadzenia wycinki drzew w pasie technologicznym. Likwidacja formy ochrony przyrody w postaci użytku ekologicznego, zgodnie z u.o.p. może nastąpić w drodze uchwały rady gminy w razie utraty wartości przyrodniczych i krajobrazowych, ze względu na które ustanowiono formę ochrony przyrody, lub w razie konieczności realizacji inwestycji celu publicznego w przypadku braku rozwiązań alternatywnych lub zapewnienie bezpieczeństwa powszechnego (art. 44 ust. 3 i 4). W związku z powyższym, rozpatrywanie przesłanek dotyczących możliwości zniesienia tej formy ochrony przyrody nie leży w kompetencji tutejszego organu. Dodatkowo, w orzecznictwie sądów administracyjnych podkreśla się, iż organ administracji jest związany żądaniem strony zawartym we wniesionym podaniu (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 3 marca 2009 r., sygn. II OSK 272/08). Zadaniem, zarówno GDOŚ jak i RDOŚ w Warszawie, jest ocena skutków środowiskowych planowanej inwestycji, w preferowanym przez wnioskodawcę wariantcie. Po przeanalizowaniu całości akt sprawy, organ drugiej instancji wykluczył możliwość zaistnienia znaczących negatywnych oddziaływań na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 występujące w zasięgu oddziaływania inwestycji, zatem nie występują przesłanki do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o których mowa w art. 81 ust. 2 u.o.o.ś.

Ad. 7

Odnosząc się do kolejnego zarzutu w zakresie *pominięcia przez organ pierwszej instancji dwóch głównych zarzutów odwołujących sformułowanych w odniesieniu do raportu w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, tj. kwestii pozorności i alternatywności wariantów oraz nieprzedstawienia w raporcie oos, analizy możliwości wystąpienia konfliktów społecznych adekwatnych do istniejącego stanu faktycznego*, organ odwoławczy wyjaśnia co następuje.

Rozpatrując sprawę w kontekście przedstawionego zarzutu, należy mieć na uwadze specyfikę wydawanego rozstrzygnięcia w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowań, które nie ma charakteru uznaniowego. Wyjaśnienia wymaga, iż w postępowaniu administracyjnym, zgodnie z zasadą legalizmu, organ działa w granicach wniosku inwestora. Oznacza to, iż w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, organ określa warunki realizacji przedsięwzięcia w wariantie wnioskowanym przez inwestora lub, jeśli zachodzą ku temu przesłanki, odmawia określenia tych warunków. Jeśli więc w odniesieniu do wariantu proponowanego przez inwestora nie zachodzą okoliczności wykluczające możliwość wydania pozytywnej decyzji, określone w art. 80 ust. 2 i art. 81 u.o.o.ś., wówczas organ jest zobowiązany do określenia środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia w wariantie wskazanym we wniosku. Taka sytuacja ma miejsce w ocenianym postępowaniu, w którym RDOŚ w Warszawie określił środowiskowe uwarunkowania realizacji planowanego przedsięwzięcia w wariantie rekomendowanym przez wnioskodawcę, tj. w wariantie WB2, po wykluczeniu, w toku oceny oddziaływania na środowisko, okoliczności uniemożliwiających wydanie decyzji dla tego wariantu. Merytoryczna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że realizacja i eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia, przy zachowaniu warunków określonych w decyzji organu pierwszej instancji z 30 sierpnia 2021 r. i w niniejszym rozstrzygnięciu nie spowoduje znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko. W takim przypadku organ wydający decyzję nie mógł wykraczać poza kompetencje związane z oceną planowanego przedsięwzięcia w zakresie wymogów ochrony środowiska, które określone są przepisami u.o.o.ś. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma na celu określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji, w tym wskazanie zagrożeń jakie mogą wystąpić w związku z tą realizacją oraz sposobów przeciwdziałania tym zagrożeniom. Organ prowadzący postępowanie administracyjne zmierzające do wydania omawianej decyzji, nie jest uprawniony do dowolnego określania lokalizacji, kształtu i zakresu planowanej do realizacji inwestycji. Jeżeli intencją wnioskodawcy była budowa przedmiotowej inwestycji w wariantie WB2, a nie zaistniały przesłanki do odmowy zgody na realizację, RDOŚ w Warszawie zobligowany był do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z wnioskiem inwestora z 23 listopada 2020 r. Powyższe stanowisko znajduje poparcie w orzecznictwie sądów administracyjnych, które wskazują m.in., że: *rolą organu rozstrzygającego w sprawie uwarunkowań środowiskowych jest ocena dopuszczalności objętej wnioskiem inwestycji pod względem wymagań środowiskowych. Organ ten określa warunki korzystania z zasobów środowiskowych dla inwestycji sprecyzowanej we wniosku, o którego zakresie decyduje wnioskodawca. Słusznie więc wskazał organ, że nie posiada kompetencji do rozstrzygania w zakresie zaproponowanych rozwiązań technicznych, komunikacyjnych objętej wnioskiem inwestycji (...) czy też jej przebiegu. Poddaje (on) własnej ocenie z zakresu ochrony środowiska skonkretyzowaną we wniosku inwestycję, której dotyczy dołączona do wniosku*

dokumentacja, opierając się na wynikach raportu oceny oddziaływania na środowisko opracowanego dla inwestycji o określonych parametrach technicznych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 lutego 2011 r., sygn. akt: II OSK 2516/10). Zatem wszelkie propozycje odwołujących się w kontekście innego przebiegu projektowanego przedsięwzięcia, ani też uwagi dotyczące lokalizacji inwestycji, nie mogą być rozpatrywane w ramach niniejszego postępowania.

Odnosząc się do przedstawionych w odwołaniu zarzutów, wskazać należy, iż raport sporządzony na potrzeby uzyskania przedmiotowej decyzji został sporządzony zgodnie z art. 66 u.o.o.ś. Wobec powyższego, dokument ten szczegółowo przedstawia warianty planowanego przedsięwzięcia (rozd. 2.2). Wariantem proponowanym przez inwestora (preferowanym) na odcinku Ostrołęka - Wyszaków jest wariant WB, wariantem alternatywnym na tym odcinku jest wariant WA. Wariantem proponowanym przez wnioskodawcę (preferowanym) na odcinku Wyszaków - Stanisławów jest wariant W2, wariantami alternatywnymi natomiast, są W1 i W3. Tym samym wariantem preferowanym jest wariant WB2, zaś wariantami alternatywnymi są warianty WA1, WA2, WA3, WB1 i WB3. Ponadto, w rozdziale 13 dokonano analizy wielokryterialnej wraz z uzasadnieniem wybranego wariantu realizacji przedsięwzięcia. W ramach analizy porównawczej uwzględniono wagi poszczególnych wskaźników, a wyniki przedstawiono w tabeli 113. Z uwagi na fakt, że przyznawana w niniejszej analizie punktacja wskazuje na stopień korzystnego oddziaływania danego wariantu na środowisko, wariantem najkorzystniejszym będzie ten, który ma największą liczbę punktów (suma dla wariantu). Analiza wszystkich kryteriów, po uwzględnieniu wag wskaźników wykazała, że najbardziej korzystnym z punktu widzenia środowiskowego i społecznego jest wariant WB2, który otrzymał najwyższą liczbę punktów-4,325. Wskazać również należy, iż dodatkowo GDOŚ na etapie postępowania odwoławczego, pismem z 23 maja 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM/SO.13, wezwał inwestora do przedłożenia wszystkich analiz, obliczeń oraz danych, na podstawie których dokonano analizy wielokryterialnej przedsięwzięcia. Ponadto, na str. 358 raportu oraz w załączniku nr 6 do raportu zawarto analizę możliwości wystąpienia konfliktów społecznych. Zakres prac i czynności związanych z realizacją linii 400kV Ostrołęka - Stanisławów obejmował prace przygotowawcze, w których zakres wchodzi m.in.: opracowanie i uzgodnienie programu komunikacji społecznej oraz prowadzenie działań informacyjnych o inwestycji, ze szczególnym uwzględnieniem społeczności lokalnej. W załączniku nr 6 przedstawiono raport z procesu informacyjno-konsultacyjnego pn. *Budowa linii elektroenergetycznej 400kV Ostrołęka-Stanisławów*. Opisane ww. dokumencie działania informacyjno – konsultacyjne zostały zainicjowane przez inwestora w 2017 r. i obejmowały obszar 16 gmin województwa mazowieckiego: Ostrołęka, Rzekuń, Troszyn, Czerwin, Goworowo, Wąsewo, Długosiodło, Rząśnik, Brańszczyk, Wyszaków, Jadów, Zabrodzie, Strachówka, Tłuszcz, Dobrze, Stanisławów. Jak wynika z dokumentacji, w czasie konsultacji społecznych łącznie przeprowadzono prawie 100 spotkań z przedstawicielami władz lokalnych oraz mieszkańcami gmin, przez które przebiega inwestycja. Wobec powyższych wyjaśnień, zarzut w kwestii pozorności i alternatywności wariantów oraz nieprzedstawienia w raporcie, analizy możliwości wystąpienia konfliktów społecznych adekwatnych do istniejącego stanu faktycznego, uznaje się za niezasadny.

Ad. 8

Jako kolejne, zarzucono naruszenie art. 30 u.o.o.ś., bowiem organ wydający decyzję z 30 sierpnia 2021 r. bezpodstawnie przyjął za poprawny raport z procesu informacyjno-konsultacyjnego z września 2020 r., pomimo braku jego podpisania przez osoby sporządzające oraz zawartość nieprawdziwych danych. Wskazać należy, iż treść ww. przytoczonego przepisu nie jest tożsama z zarzutem sformułowaniem przez skarżących, bowiem brzmi, iż *organy administracji właściwe do wydania decyzji lub opracowania projektów dokumentów, w przypadku których przepisy niniejszej ustawy lub innych ustaw wymagają zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa, zapewniają możliwość udziału społeczeństwa odpowiednio przed wydaniem tych decyzji lub ich zmianą oraz przed przyjęciem tych dokumentów lub ich zmianą*. Pomimo, iż treść zarzutu została błędnie sformułowana, GDOŚ wyjaśnia, iż załączony do wniosku z 23 listopada 2020 r., znak: 510/TGO/11/2020/W, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, raport opatrzony został datą 7 października 2020 r. oraz zawierał oryginalne podpisy kierownika zespołu oraz autorów ww. dokumentu, zgodnie z przepisami art. 66 ust. 1 pkt 19 u.o.o.ś. Natomiast, odnosząc się do zarzutu, dotyczącego braku podpisów pod raportem z procesu informacyjno-konsultacyjnego z września 2020 r., wykonanego przez inwestora, GDOŚ wyjaśnia iż w świetle obowiązujących przepisów nie ma obowiązku, jakoby autorzy byli zobligowani do podpisania takiego dokumentu. Ww. dokument stanowi jedynie załącznik do raportu, w którym inwestor zawarł wyniki z procesu informacyjno-konsultacyjnego. Natomiast, zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 15 u.o.o.ś., analiza możliwości wystąpienia konfliktów społecznych została przedstawiona w raporcie z października 2020 r. (rozdz. 12). Wobec powyższych wyjaśnień organu drugiej instancji, stanowisko skarżących uznaje się za bezzasadne.

Ad. 9

Oprócz powyższego, skarżący zarzucili naruszenie art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. c u.o.o.ś. w związku z art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. g u.o.o.ś. *poprzez zaniechanie przez organ pierwszej instancji dokonania analizy i oceny bezpośredniego i pośredniego wpływu przedsięwzięcia na zabytki (stanowisko archeologiczne AZP 39-72/11) oraz uznanie, iż przedłożone przez inwestora streszczenie raportu ooś (załącznik 7) w zakresie oddziaływania na zabytki, przedstawia pełny i obiektywny obraz zagrożenia zabytków znajdujących się w ziemi*. W miejscu tym, GDOŚ wyjaśnia, iż zgodnie z art. 66 art. 1 ust. 6a lit. d, raportu z października 2020 r. 9 rozdział 3.9) odnosi się do obszarów i obiektów objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 804, ze zm.), w którym inwestor dokonał analizy występowania zabytków na obszarze inwestycji w odległości 100 m od osi przedmiotowej linii elektroenergetycznej. Materiały dotyczące lokalizacji zabytków w wyznaczonym obszarze pochodziły z danych udostępnionych przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, kart krajowej ewidencji zabytków Narodowego Instytutu Dziedzictwa oraz kart ewidencji gminnych. Inwestor stwierdził, że w odległości 100 m od osi linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka Stanisławów, występują:

- 22 stanowiska archeologiczne na odcinku Ostrołęka – Wyszaków;
- 10 stanowisk archeologicznych na odcinku Wyszaków – Stanisławów.

Ponadto, w 100 m buforze wariantu WA występuje 15 stanowisk archeologicznych, z czego 8 znajduje się na powierzchni pasa technologicznego linii, a 1 na obszarze planowanego słupa. W okolicy wariantu WB znajduje się 10 stanowisk archeologicznych, z których 5 znajduje się w pasie technologicznym linii, a 3 na obszarze planowanych lokalizacji słupów

(szczegółowe zestawienie przedstawiono na mapach oraz w tabelach poniżej (Tabela 50). Wariant W1 sąsiaduje z 6 stanowiskami archeologicznymi, zlokalizowanymi w obszarze pasa technologicznego, a 1 na obszarze słupa. Wariant W2 sąsiaduje z 4 stanowiskami archeologicznymi, występującymi na terenie pasa technologicznego, 1 ze stanowisk znajduje się na obszarze planowanej lokalizacji słupa, a wariant W3 sąsiaduje z 4 stanowiskami, z czego 2 są w pasie technologicznym, a 1 na terenie słupa (Tabela 51).

Oprócz powyższego, w myśl art. 66 ust.1 pkt 18 u.o.o.ś., raport powinien zawierać streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu. Wskazać należy, iż załącznik nr 7 do raportu z października 2020 r. stanowi streszczenie niespecjalistyczne zawierające wszystkie elementy wymagane ww. przepisami, w tym analizę występowania zabytków na obszarze inwestycji w odległości 100 m od osi przedmiotowej linii elektroenergetycznej.

Mając powyższe na uwadze, RDOŚ w Warszawie dokonał analizy powyższych informacji zawartych zarówno w raporcie jak i streszczeniu w języku niespecjalistycznym, na podstawie których określił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia (por. pkt 1.2 decyzji organu I instancji). Oprócz powyższego, na str. 15 zaskarżonej decyzji, RDOŚ w Warszawie wskazał, iż *z przedłożonej dokumentacji wynika, że w rejonie planowanej inwestycji, zlokalizowane są stanowiska archeologiczne, w tym także na powierzchni przeznaczonej pod posadowienie słupów. Zakres planowanych prac na etapie realizacji przedsięwzięcia należy uzgodnić z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Prace ziemne na terenie, na którym znajdują się zabytki archeologiczne będą prowadzone zgodnie z zapisami ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2021 r. poz. 710, ze zm.). W przypadku, gdy w trakcie prowadzenia prac zostanie odkryty materiał archeologiczny, natychmiast zostaną wstrzymane wszelkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot. Miejsce i przedmiot zostaną zabezpieczone przy użyciu dostępnych środków oraz niezwłocznie powiadomiony zostanie właściwy terytorialnie Wojewódzki Konserwator Zabytków.*

Wobec ww. wyjaśnień, nieprawdą jest, jakoby organ pierwszej instancji zaniechał analizy wpływu realizacji inwestycji na zabytki. Zdaniem organu odwoławczego, RDOŚ w Warszawie dokonał analizy wskazanego przez skarżących aspektu oraz odniósł się do nich w zaskarżonej decyzji. Ponadto, stwierdzenie przez skarżących, iż załącznik nr 7, tj. streszczenie w języku niespecjalistycznym, *przedstawia niepełny i nieobiektywny obraz zagrożenia zabytków znajdujących się w ziemi*, zdaniem GDOŚ stanowi błędne założenie. Podkreślenia wymaga fakt, iż ww. streszczenie zawierać ma jedynie podstawowe informacje w odniesieniu do każdego elementu raportu, ma stanowić kwintesencję zagadnień poruszonych w dokumentacji, a nie wnikliwa ich analizę. W związku z tym, organ drugiej instancji stwierdza, iż zarzut jest niezasadny.

Ad. 10

Kolejny zarzut podniesiony w odwołaniach dotyczy zaniechania przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., „pomimo charakterystyki przedsięwzięcia jako mogące znacząco oddziaływać na środowisko”. Wyjaśniając powyższe, wskazać należy, iż ponowną oceną oddziaływania na środowisko jest postępowanie wpadkowe, które przeprowadza się na potrzeby wydania decyzji innych niż decyzja o środowiskowych

uwarunkowań (art. 72 ust. 1 u.o.o.ś.). Ocenę tą, przed uzyskaniem decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., przeprowadza się m.in., gdy:

- a) konieczność taka została stwierdzona w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w której ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została już przeprowadzona przez organ;
- b) inwestor, złożył wniosek do organu właściwego do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś.;
- c) organ właściwy do wydania, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., stwierdzi, że we wniosku o jej wydanie zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- d) stwierdzono brak możliwości gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku budowy instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, ale tylko instalacji o elektrycznej mocy znamionowej równej lub większej niż 300 MW.

Skarżący natomiast mylnie utożsamiają ww. ponowną ocenę z kwalifikacją przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839). Celem kwalifikacji jest bowiem weryfikacja, czy dane przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć, zawartych w art. 71 ust. 2 u.o.o.ś, dla których wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przypadku kwalifikacji przedsięwzięcia jako mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko lub mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obligatoryjne.

Wyjaśnić należy, iż ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko to, zgodnie z brzmieniem przepisów u.o.o.ś, postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności: weryfikację raportu, uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień, oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. Taka ocena pozwala na zbadanie wpływu planowanego przedsięwzięcia na określone elementy środowiska. Raport ma na celu zidentyfikowanie zagrożeń oraz wdrożenie odpowiednich działań, które umożliwią ograniczenie lub nawet wykluczenie szkodliwego wpływu na środowisko. W przedmiotowym przypadku przedsięwzięcie polegające na budowie napowietrznej dwutorowej linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka-Stanisławów zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z uwagi na § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, tj. *napowietrzne linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 220 kV i długości nie mniejszej niż 15 km*. Wobec powyższego, dla ww. przedsięwzięcia analiza oddziaływania na środowisko była wymagana na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co w niniejszej sprawie zostało dokonane przez organ pierwszej instancji, na co dowodem jest zaskarżona decyzja. Natomiast uzyskanie ponownej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w zarzutach skarżących, wymagana jest jedynie w ściśle określonych przypadkach przed uzyskaniem decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś. i nie stanowi przedmiotu zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Podsumowując, ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie jest tożsama z oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowiska. Wobec powyższych wyjaśnień, zarzut uznaje się za niezasadny.

Ad. 11

W odniesieniu do kolejnego zarzutu, dotyczącego braku transparentności, przejrzystości i uczciwości osób działających z umocowania inwestora przy prowadzeniu konsultacji społecznych, GDOŚ stwierdza, iż zarzut ten jest zbyt ogólny i uniemożliwia rzetelne odniesienie się do niego w niniejszej decyzji. Jednakże, organ odwoławczy wskazuje, iż inwestor w załączniku nr 6 do raportu, przedstawił dokument pn. *Raport z procesu informacyjno-konsultacyjnego* dla przedmiotowego przedsięwzięcia, w którym przedstawione zostały narzędzia komunikacji społecznej zastosowane w celu zapewnienia jak najwyższej efektywności procesu informacyjno-komunikacyjnego na potrzeby mieszkańców. Ponadto, zarówno w raporcie (str. 358) jak i w ww. załączniku nr 7 (str. 55) inwestor przedstawił informację, iż w ramach konsultacji społecznych przeprowadzono liczne spotkania informacyjne. W odniesieniu do zarzutu, dotyczącego braku opublikowania na stronie internetowej inwestycji: liniaostrolekastanislawow.pl, raportu z września 2020 r. z procesu informacyjno-konsultacyjnego w zakresie przedsięwzięcia, GDOŚ stwierdza, iż analiza tego zagadnienia nie leży w kompetencjach ani organu pierwszej instancji ani organu odwoławczego.

Ad. 12 lit. a-e)

Oprócz powyższych zarzutów, odwołujący wniesli uwagi do raportu. Zarzucono m.in., iż w gminie Jadów brak jest rzeki o nazwie Szewnica. W ramach wyjaśnienia, GDOŚ pismem z 23 maja 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM/SO.13, wezwał inwestora do uzupełnienia dokumentacji o zestawienie wszystkich rzek, które przekraczać będzie przedmiotowa linia ze wskazaniem czy w ramach realizacji przedsięwzięcia planuje się ingerencję w koryta tych rzek. W odpowiedzi z 12 sierpnia 2022 r., znak: 644/TGO/08/2022/W, inwestor przedłożył zestawienie wszystkich rzek lub cieków, które zostaną przecięte z uwzględnieniem wariantów przedsięwzięcia (tab. 7-8 str. 30-31 uzupełnienia raportu z sierpnia 2022 r.). Według wyjaśnień, wariant W3, przecinać będzie ciek o nazwie Szewnica. Zgodnie z informacjami pochodzącymi z Informatycznego Systemu Osłony Kraju (ISOK, https://wody.isok.gov.pl/imap_kzgw/), istnieje ciek o nazwie Szewnica o identyfikatorze hydrograficznym 26714966, który przepływa w okolicy miejscowości Szewnica, w woj. mazowieckim, powiecie wołomińskim, gminie Jadów. Wobec czego, zarzut uznaje się za niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu ujętego w pkt 12 lit. b, dotyczącego „rozbieżności między informacjami odnoszącymi się do kwestii klimatu w pkt 9.3 w tabeli 112 pt. Analiza porównawcza wariantów”, wyjaśnić należy iż ww. stwierdzenie jest zbyt ogólne oraz nie wskazuje jakie rozbieżności skarżący mieli na myśli. W związku z powyższym, organ odwoławczy nie jest w stanie udzielić odpowiedzi.

Odpowiadając na kolejne (pkt 12 lit. c), wyjaśnić należy, iż na str. 65 raportu odniesiono się do charakterystyki środowiska i użytkowania terenu w otoczeniu planowanego przedsięwzięcia w odniesieniu do krajobrazu, który to opis stanowić ma jedynie ogólny pogląd panujących warunków w rejonie inwestycji. Natomiast szczegółowe informacje dotyczące

przebiegu planowanej linii elektroenergetycznej, ze wskazaniem przez jakie gminy i miejscowości przebiega, zostały opisane w rozdz. 2.2. raportu (od str. 38) oraz załączniku nr 2 do raportu. Wyjaśnić należy, iż w ww. rozdziale, ujęte zostały m.in. miejscowości wskazane w zarzucie przez skarżących tj. Oble, Wujówka, Sulejów.

GDOŚ nie może zgodzić się z kolejnym zarzutem (pkt 12 lit. d), jakoby pominięte zostały aspekty społeczne przy wyborze wariantów. W raporcie w rozdz. 13 (str. 359 oraz tab. 111), inwestor dokonał analizy porównawczej wariantów biorąc pod uwagę kryteria takie jak m.in.: oddziaływanie na budynki mieszkalne i tereny chronione akustycznie oraz dobra materialne. Wnioski z analizy zostały przedstawione w tabeli 112 oraz 113, a także szczegółowo opisane na str. 363 i 364 raportu. W podsumowaniu wyników, inwestor wskazał, iż wariant WB2 otrzymał najwyższą liczbę punktów (4,325), w związku z czym jest najbardziej korzystny ze względów zarówno środowiskowych jak i społecznych. Dodatkowo, organ drugiej instancji przy piśmie z 23 maja 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM/SO.13, wezwał do przedłożenia wszystkich analiz, obliczeń oraz danych, na podstawie których inwestor dokonał analizy wielokryterialnej przedsięwzięcia. W uzupełnieniu do raportu z sierpnia 2022 r. (str. 33-53), przedstawiono szczegółowe wyliczenia zastosowane do analiz powyższego zagadnienia, w tym biorąc pod uwagę aspekt społeczny m.in. oddziaływanie na budynki mieszkalne i tereny chronione akustycznie biorąc pod uwagę liczbę budynków mieszkalnych położonych w sąsiedztwie analizowanego przebiegu linii elektroenergetycznej, a także powierzchnię terenów chronionych akustycznie w ogólnej powierzchni terenu w zasięgu potencjalnego oddziaływania oraz dobra materialne w określeniu jako zajętość terenu w pasie technologicznym oraz na podstawie powierzchni wykopów zlokalizowanych na gruntach ornych. Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, GDOŚ wskazuje, iż nieprawda jest jakoby w raporcie nie został uwzględniony aspekt społeczny, co czyni zarzut niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu ujętego w pkt 12 lit. e, wskazać należy iż organ drugiej instancji, w zakresie wariantów, odniósł się szczegółowo odpowiadając na zarzutu ujętego w pkt 2 i 7.

Oprócz ww. sformułowanych zarzutów, skarżący zawnioskowali o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej w trybie art. 89 k.p.a. oraz uwzględnienie jako dowód załączników przedłożonych przy piśmie z 24 czerwca 2021 r. przez odwołujących się na etapie postępowania pierwszej instancji (tj. załączniki nr 2-18, 20-21). Wyjaśnić należy, iż w kwestii dopuszczenia ww. załączników, GDOŚ odniósł się szczegółowo na str. 23 niniejszej decyzji. W zakresie rozprawy wyjaśnić należy, iż zgodnie z art. 89 k.p.a. organ administracji publicznej może przeprowadzić, z urzędu lub na wniosek strony, w toku postępowania rozprawę, w każdym przypadku, gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania lub gdy wymaga tego przepis prawa. Natomiast organ powinien przeprowadzić rozprawę, gdy zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron oraz gdy jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin. Jednak podkreślić należy, iż wniosek strony o przeprowadzenie rozprawy nie jest wiążący dla organu. Organ administracji publicznej dokonuje samodzielnie weryfikacji, czy w sprawie zaistniała konieczność przeprowadzenia rozprawy. Ma ona bowiem służyć organowi do jak najpełniejszego ustalenia stanu faktycznego sprawy, zwłaszcza gdy wymaga tego udział świadków, biegłych lub przeprowadzenie oględzin. Jej celem nie jest więc wyjaśnianie stronom postępowania przesłanek, którymi kieruje się organ, ani polemika z jego stanowiskiem. Objasnianiu stronom przyczyn określonego załatwienia sprawy służy przede wszystkim możliwość zapoznania się z zebrany materiał

dowodowym oraz uzasadnienie decyzji. W przedmiotowym przypadku, z powyższych względów organ ani pierwszej ani drugiej instancji nie uznał za konieczne przeprowadzenie rozprawy. W odniesieniu do dopuszczenia i przeprowadzenia na podstawie art. 84 § 1 k.p.a. dowodu z opinii biegłego celem oceny rzetelności sporządzenia raportu, organ drugiej instancji wyjaśnia, iż szczegółowo odniósł się w odpowiedzi na zarzut w pkt 4.

Ad. 13

W treści odwołań wskazano, że inwestycja na etapie realizacji i eksploatacji będzie negatywnie oddziaływać na siedliska przyrodnicze zlokalizowane w obrębie obszaru Natura 2000 Ostoja Nadbużańska PLH140011 i Bagno Pulwy PLB140015, we wszystkich wariantach. Wyjaśnić należy, iż wielkość powierzchni siedlisk przyrodniczych narażonych na ewentualne zniszczenie w obszarze Natura 2000 Ostoja Nadbużańska (lokalizacja w zasięgu pasa technologicznego) wynosi, dla wariantów WA1 i WB1 około 3,53 ha, wariantów WA2 i WB2 około 3,4 ha i dla wariantów WA3 i WB3 około 3,09 ha, zaś w przypadku zajęcia siedlisk pod słupy powierzchnie te wynoszą odpowiednio 0,02 ha, 0,08 ha i 0,08 ha. Stanowi to w przypadku każdego siedliska i wariantu wartość poniżej 0,1% względem całości siedliska w obszarze. W wariantach realizacyjnych WB2 posadowione zostaną trzy słupy, wskutek czego narażone na zniszczenie będą dwa płaty siedliska 6120 ciepłolubne śródładowe murawy napiaskowe o łącznej powierzchni 0,04 ha. Względem całości pokrycia siedliska w obszarze wielkość zniszczenia siedliska wyniesie jedynie 0,008%. W ocenie organu odwoławczego oddziaływanie na siedliska będące przedmiotami ochrony ww. obszaru Natura 2000 można więc uznać za nieznaczające. Natomiast, przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Bagno Pulwy jest ornitofauna, a nie siedliska przyrodnicze. Ponadto, wariant realizacyjny WB2 inwestycji przebiega poza granicami tego obszaru.

W toku postępowania odwoławczego, zgłoszono uwagi i wnioski:

- pismem z 12 października 2022 r., znak: ZG.2217.4.2022, Nadleśnictwo Łochów;
- pismem z 13 października 2022 r., znak: ZG.2281.1.28.2020, Nadleśnictwo Drewnica;
- pismem z 12 października 2022 r., znak: ZG.2281.4.2020, Nadleśnictwo Mińsk;
- pismem z 12 października 2022 r., znak: ZG.2281.8.2020, Nadleśnictwo Wyszków;
- pismem z 8 listopada 2022 r., znak: ZG.2217.4.2022, Nadleśnictwo Łochów;
- pismem z 17 lutego 2023 r., znak: ZG.2217.4.2022, Nadleśnictwo Łochów.

Nadleśnictwo Łochów, Drewnica, Mińsk oraz Wyszków przedstawiło stanowisko, w którym zaproponowano poprowadzenie przedmiotowej linii elektroenergetycznej w technologii nadleśnej w zwartych kompleksach leśnych o dużej powierzchni, z jednoczesnym zastosowaniem technologii śródleśnej w małych kompleksach. W pismach tych wskazano, że zastosowanie technologii śródleśnej będzie oznaczać konieczność wycinki drzew w lasach Nadleśnictw Mińsk, Łochów, Drewnica i Wyszków, na obszarze o powierzchni około 130 ha. W ocenie Nadleśniczych, w trakcie projektowania linii wybrano najprostszy przebieg linii ignorując przy tym istniejące linie podziału kompleksów leśnych, a pod uwagę wzięto jedynie względy ekonomiczne, pomijając aspekty przyrodnicze, środowiskowe, a także te związane z kosztami gospodarki leśnej, prowadzonej przez wiele lat, zarówno przez właścicieli prywatnych, jak i przez PGL LP.

W ww. stanowiskach wniesiono następujące uwagi:

- a) przebieg projektowanej linii przez liczne formy ochrony przyrody (Nadbużański Park Krajobrazowy, użytki ekologiczne w gminie Brańszczyk), oraz obszary Natura 2000 (Puszcza Biała PLB140007, Dolina Dolnego Bugu PLB140001, Ostoja Nadbużańska PLH140011 oraz w bezpośrednim sąsiedztwie Torfowiska Czernik PLH140011), nad którymi opiekę sprawują jednostki organizacyjne PGL LP wykonując zadania ochronne, zgodnie z planami urządzania lasu. Wykonanie zadań może być zagrożone, pociągając za sobą wymierne skutki w postaci konsekwencji wynikających z niewykonania we właściwy sposób powierzonych zadań;
- b) kolizja linii z drzewostanami o funkcji wodochronnej na terenie Nadleśnictwa Łochów. Nie przeprowadzona została analiza, w jaki sposób zaburzone zostaną stosunki wodne na skutek usunięcia drzewostanu na znacznych obszarach. W opinii Nadleśniczych pas wycinki w lasach wodochronnych obejmuje powierzchnię 7,68 ha;
- c) kolizja linii z Wyłączonymi Drzewostanami Nasiennymi (WDN), blokami upraw pochodnych oraz Gospodarczymi Drzewostanami Nasiennymi (GDN) na terenie Nadleśnictwa Łochów. WDN stanowią podstawowy element selekcji populacyjnej, stosowanej w celu ochrony leśnych zasobów genowych na potrzeby nasiennictwa i hodowli selekcyjnej drzew leśnych. Wyjaśniono także, że WDN-y i GDN-y są główną bazą wyboru Drzew Matecznych, służących do zakładania Plantacji Nasiennych i Plantacyjnych Upraw Nasiennych. Podkreślono, że WDN-y i GDN-y obejmują drzewostany o najwyższej jakości materiału nasiennego, który przyczynia się do udoskonalania gatunków drzew, które w tych drzewostanach rosną. Wycinka obejmie 3,83 ha WDN, 3,44 ha GDN oraz 4,13 ha upraw pochodnych w pasie o długości 2344 m. Wykonanie linii w technologii śródleśnej będzie prowadzić do powstania niemożliwych do odwrócenia szkód o ogromnych rozmiarach w znaczeniu przyrodniczym i gospodarczym;
- d) konieczna wycinkę drzew w pasie o szerokości znacznie większej niż 36 m. W ocenie Nadleśnictwa wycięciu podlegać będą wszystkie drzewa znajdujące się w odległości zagrażającej budowanej linii, co w zasadzie oznaczać będzie usunięcie całego drzewostanu w granicach inwestycji. Zwrócono uwagę, że pozostałe drzewa rosnące wzdłuż pasa wyciętych drzew zostaną osłabione i narażone będą na wzmożone działanie czynników, takich jak wiatr i *organizmy szkodliwe*;
- e) występowanie trzech gniazd bielika w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanej linii i w związku z tym organy ochrony środowiska powinny rozważyć, jaka technologia budowy powinna zostać zastosowana na tym odcinku, wskazując rozwiązanie, które będzie miało najmniejszy wpływ na bytowanie tego gatunku. Wskazano, że bielik jest objęty ochroną ścisłą, wobec którego obowiązuje szereg zakazów, a także że jest gatunkiem wymagającym ustalenia stref ochrony ostoi, miejsc rozrodu lub regularnego przebywania. W opinii Nadleśnictwa przedmiotem analizy na etapie eksploatacji, winien być zakres prac koniecznych do wykonywania w związku z utrzymaniem linii, w kontekście ewentualnego ustalenia w rejonie gniazda całorocznej i okresowej strefy ochrony ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania gatunku;
- f) ustalenia Lasów Państwowych z inwestorem, na podstawie których przedstawiono kompromisowe rozwiązanie polegające na budowie linii w technologii śródleśnej w małych kompleksach leśnych przy jednoczesnym zastosowaniu technologii nadleśnej w kompleksach leśnych o dużej powierzchni;

- g) konieczność wskazania kompensacji, polegającej na przywróceniu do rzeczywistej i pełnej gospodarki leśnej terenów, na których dotychczas gospodarka taka była prowadzona jedynie fikcyjnie, a więc terenów pod istniejącymi liniami energetycznymi, posadowionymi na gruntach leśnych w zarządzie PGL LP, które przestały być wykorzystywane przez inwestora do celów przesyłu, albo na których zaprzestanie takie zaplanowane jest w najbliższej przyszłości. Działania takie powinny być podjęte na około 280-300 ha;
- h) konieczność zniszczenia stanowisk chronionych gatunków roślin naczyniowych, mchów, porostów;
- i) dokumentacja mapowa nieodpowiadająca dokumentacji projektowej. Podano przykład lokalizacji linii na działkach 1014, 1017, 1016, 1023, gdzie zgodnie z przedstawionymi mapami przebieg linii, a więc także zaplanowana wycinka, miałyby mieć kształt linii, tymczasem w tym miejscu zaplanowano lokalizację instalacji naciągowych, które także wymagają dokonania wycinki drzewostanu.

W związku z przedłożonymi stanowiskami organ odwoławczy, przedstawia swoje stanowisko.

Ad. lit. a)

Położenie inwestycji w granicach bądź w sąsiedztwie obszarów chronionych, w tym obszarów Natura 2000, nie oznacza braku możliwości ich realizacji i eksploatacji. W toku postępowania przed organem pierwszej instancji, jak również w trakcie postępowania odwoławczego, szczegółowo przeanalizowano oddziaływanie przedsięwzięcia na obszary chronione oraz siedliska i gatunki będące przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000. Podkreślenia wymaga fakt, iż w żadnym z ww. przypadków nie stwierdzono możliwości wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania, a co za tym idzie, nie występują przesłanki do odmowy wydania warunków realizacji przedsięwzięcia. Zagadnienie to zostało szczegółowo omówione w odpowiedzi na zarzuty zawarte w odwołaniach w tym zakresie (ad. 6.).

Ad. lit. b)

Główną funkcją lasów wodochronnych jest ochrona stosunków wodnych na danym terenie, ochrona brzegów rzek przed obsuwaniem się i obrywaniem, ochrona przeciwpowodziowa, zatrzymywanie zanieczyszczeń dopływających z terenów przylegających do zbiorników wodnych i cieków. Na terenie Nadleśnictwa Łochów lasy wodochronne obejmują powierzchnię około 4450 ha. Zgodnie z danymi przekazanymi przez PSE w piśmie z 25 stycznia 2023 r., na terenie Nadleśnictwa Łochów do wycinki przeznaczony jest około 5,9 ha lasów wodochronnych, jednak trwała wycinka stanowi nieznaczną część wszystkich lasów wodochronnych Nadleśnictwa, tj. 3,5 ha, co stanowi jedynie 0,08%. W ocenie GDOŚ istotne jest także to, że zakres wycinki lasów wodochronnych nie stanowi jednego dużego płąta, ale składa się z siedmiu mniejszych, rozproszonych fragmentów, które zlokalizowane są na terenie lasów Leśnictw Urle i Jagodne. W odniesieniu do wód powierzchniowych i mokradeł oraz związanych z nimi lasów wodochronnych do wycinki przewidziane jest tylko 0,16 ha. W pobliżu pozostałych wód powierzchniowych i mokradeł, na trasie planowanej linii, na terenie Nadleśnictwa Łochów nie wyznaczono lasów wodochronnych. Należy także podkreślić, że karpie korzeniowe nie będą usuwane – nastąpi to jedynie w obrębie fundamentów dwóch

słupów, co oznacza, że prace te nie wpłyną znacząco na stosunki wodne tym bardziej, że prace będą prowadzone w piaskach, które nie posiadają dobrych właściwości retencyjnych, a czas wykopu będzie zminimalizowany i ograniczony do wykonania fundamentów. Podsumowując należy stwierdzić, że zakładane usunięcie drzewostanów w związku z realizacją przedmiotowej linii elektroenergetycznej nie zakłóci stosunków wodnych, ani nie pozbawi ochrony wód płynących i mokradeł.

Ad. lit c)

Spśród terenów Nadleśnictw, przez które przebiega planowana do budowy linia elektroenergetyczna, WDN występują jedynie na obszarze Nadleśnictwa Łochów. Na jego terenie znajdują się dwa zarejestrowane WDN, tj.:

- dla gatunku olsza czarna, o numerze rejestrowym KR LMP MP/2/31880/05, o powierzchni 7,85 ha. Znajduje się on jednak około 23 km od trasy przebiegu projektowanej linii;
- dla gatunku sosna zwyczajna, o numerze rejestrowym KR LMP MP/2/31879/05, o powierzchni 83,88 ha, przecinany jest przez projektowaną linię.

Biorąc pod uwagę WDN dla gatunku sosna zwyczajna, planowana linia przechodzi przez wydzielenie 403-a-99 na długości około 530 m i styka się z południowo-zachodnim narożnikiem wydzielenia 402-a-98 na długości około 15 m (południowo-zachodni fragment tego obiektu nasiennego). Należy zauważyć, że sosna w wydzieleniach kolidujących z linią, jest w wieku przeszłorębnym i na tych działkach wykonywane są zręby i pozyskiwany leśny materiał rozmnożeniowy z drzew leżących. Powyższe wyjaśnienia oznaczają, iż bez względu na przedmiotowe przedsięwzięcie, ww. obszary przeznaczone się pod wycinkę, a częściowo ma to już miejsce.

Inwestor, bazując na przygotowanych w ramach projektu budowlanego projektach wycinki oraz wyznaczonych geodezyjnie w terenie powierzchni przeznaczonych do usunięcia drzewostanu oszacował, że wycince na terenie WDN podlegać będzie około 2,8 ha (dodatkowo planowano jeszcze 0,8 ha, jednak jest to obecnie teren aktualnego zrębu w obszarze 17-06-1-06-403-a-01). Odnosząc się do ogólnej powierzchni sosnowego WDN w Nadleśnictwie Łochów należy stwierdzić, że wycinka na potrzeby budowy linii elektroenergetycznej stanowić będzie nieco ponad 4% jego zarejestrowanego obszaru. Zakładając natomiast, że część terenu WDN została przekwalifikowana na teren zrębu, wycinka w aktualnych WDN będzie stanowić nieco ponad 3%. Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, że planowana na terenie WDN wycinka nie będzie zaburzała funkcji nasiennych pełnionych w Nadleśnictwie Łochów.

Odnosząc się do GDN, należy wskazać, że na terenie Nadleśnictwa Łochów znajduje się około 200 ha GDN, w tym dla sosny zwyczajnej – 165 ha. W ramach wycinki planowane jest usunięcie 3,1 ha drzewostanu z tej kategorii, co stanowi 2% powierzchni. Dodatkowo należy zauważyć, że w GDN jednostki nasienne (szyszki, nasiona) pozyskuje się zazwyczaj z drzew leżących, więc wycinka drzew może być połączona z pozyskaniem leśnego materiału rozmnożeniowego co oznacza, że całość materiału genetycznego będzie mogła zostać zachowana.

Ad. lit. d) i i)

Odpowiadając na ww. wymienione uwagi, na wstępie należy wyjaśnić, że w przypadku realizacji napowietrznych linii elektroenergetycznych powierzchnia wycinki wynika zarówno

z potrzeb budowy jak i zapewnienia bezpiecznej eksploatacji obiektu. Zakres wycinki, określany na podstawie norm PNEN 50341-1:2013-03 oraz PN-EN 50341-2-22:2016-04, obliczany jest z uwzględnieniem szacowanej wysokości oraz przyrostu drzew w perspektywie 5-letniej i nie ma on charakteru uznaniowego. Zaznaczyć należy, iż w przypadku linii elektroenergetycznych wycinka dzieli się na podstawową, która jest odnawiana w całym okresie eksploatacji linii oraz dodatkową (jednorazową), prowadzoną na etapie budowy, mającą na celu wycięcie drzewostanu w obszarze przylegającym do wycinki podstawowej. Powierzchnie obu wycinek zostały uwzględnione w raporcie i doprecyzowane w wyjaśnieniach inwestora przekazanych w odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z 9 grudnia 2021 r., w których to stwierdzono, że *na podstawie szczegółowej inwentaryzacji drzew i krzewów oraz przyjętych rozwiązań technologicznych na całym przebiegu wariantu realizacyjnego WB2 szacowana powierzchnia obszarów zalesionych i zadrzewionych przeznaczonych do wycinki obejmuje łącznie ok. 306,83 ha*. Na etapie sporządzania raportu szacowano, że powierzchnia ta wyniesie 369,07 ha, a więc została ona zminimalizowana. W przypadku wycinki na terenie Nadleśnictw Mińsk, Łochów, Drewnica i Wyszków, całkowity jej zakres, obejmujący wycinkę podstawową i dodatkową wynosi 129,6 ha, przy czym na etapie eksploatacji linii będzie odtwarzany jedynie pas wycinki podstawowej (wycinka trwała) o powierzchni 74,8 ha. Należy jednoznacznie stwierdzić, że planowany obszar rzeczywistej wycinki zawiera się w szacowanej wielkości wycinki wskazanej przez inwestora. Odnosząc się do kwestii wykroczenia z wycinką poza pas technologiczny należy wskazać, że wycinka taka ma charakter punktowy, wyniesie około 5,38 ha, lecz mieści się ona w powierzchni całkowitej przeznaczonej pod wycinkę.

Ad. lit. e)

Zgodnie z informacją przekazaną przez RDOŚ w Warszawie przy pismach z 2 czerwca 2022 r. i z 23 sierpnia 2022 r., gniazda bielika położone są w wydzieleniach 424-b-99 (jedno gniazdo) i 427-h-99 (dwa gniazda), w leśnictwie Urle, w Nadleśnictwie Łochów. Podkreślenia wymaga, że wcześniejszej obecności lęgowych bielików w tej lokalizacji nie wykazała ani inwentaryzacja przyrodnicza na potrzeby raportu ani też nie pojawiały się takie informacje ze strony RDOŚ w Warszawie, czy Nadleśnictwa Łochów w trakcie trwania postępowania odwoławczego. RDOŚ w Warszawie podało, że gniazda te zostały wybudowane w 2022 r., zatem jest to zupełnie nowe stanowisko, bez potwierdzenia lęgu. Gniazdo położone najbliżej od granicy planowanej wycinki drzewostanu pod pas technologiczny jest oddalone od niej o nieco ponad 50 m. Natomiast brakuje informacji o dokładnej lokalizacji drugiego niewykończonego gniazda w tej lokalizacji, zaś trzecie gniazdo jest już w odległości około 450 m od granicy wycinki. Inwestor do pisma z 31 sierpnia 2022 r. dołączył *Opinię ornitologiczną dotyczącą pojawu bielika w rejonie budowanej linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka – Stanisławów*. W opinii tej zwrócono uwagę na główne zagrożenia dla zidentyfikowanego stanowiska bielika w lasach leśnictwa Urle, tj.:

- zmiana otoczenia siedliska w rejonie gniazd (wycinka i pojawienie się linii wraz z konstrukcjami słupowymi);
- kolizje ptaków z linią w wyniku pojawienia się bariery w postaci przewodów napowietrznych w pobliżu gniazd;
- porażenia ptaków prądem;
- hałas w trakcie wycinki i budowy.

Wyjaśnienia wymaga, że zakres wycinki w przypadku linii śródleśnej wynika z potrzeby zapewnienia dostępu do stanowiska słupowego, wykonania wycinki w pasie podstawowym i wycinki tymczasowej, m.in. pod stanowiska do naciągów linii. W przypadku tej technologii wycinka zbliży się na około 50 m do gniazd położonych na wschodnim skraju wydzielenia 427 h. Natomiast w technologii nadleśnej, z uwagi na wyższe konstrukcje słupów, obszar wycinki tymczasowej objąłby większy zakres niż w przypadku słupów w technologii śródleśnej. Wiązałoby się z większą ingerencją w wydzielenie leśne oraz zbliżenie do zidentyfikowanych gniazd bielika.

Odnosząc się do kwestii kolizji należy wskazać, że sama obecność linii napowietrznej nie jest dużym zagrożeniem, gdyż kolizje ptaków szponiastych z przewodami linii wysokich napięć są stosunkowo rzadkie, jednakże występują. Stąd też, inwestor został zobowiązany w niniejszej decyzji (pkt 18) do oznakowania przewodów linii w km 16+000 – 17+500 na odcinku WB2 poprzez zastosowanie spiral typu dużego oraz ostrzegaczy w postaci płytek tzw. Firefly. Działanie takie ma na celu zminimalizowanie ewentualnych kolizji bielika z przewodami, a dzięki zastosowaniu technologii śródleśnej nastąpi zmniejszenie ekspozycji linii w formie przeszkody, poprzez możliwie niskie zawieszenie przewodów. Istotne jest także to, że zastosowanie linii nadleśnej oznaczałoby podniesienie linii i strefy kolizyjnej przewodów o około 25 m, co stanowiłoby wyższą przeszkodę niż w przypadku linii śródleśnej.

Wyjaśniając kwestię porażenia ptaków należy wskazać, że porażenia ptaków na liniach najwyższych napięć zasadniczo nie są spotkane, co wynika z faktu znacznych odległości pomiędzy elementami roboczymi a uziemionymi. Bielik, podobnie jak inne duże ptaki, nie jest w stanie dotknąć elementów o różnych potencjałach prowadząc do zwarcia i porażenia prądem.

Analizując kwestię hałasu, który będzie generowany w trakcie realizacji inwestycji, należy wskazać, że prace budowlane, na odcinku w km 16+000 – 17+500, zgodnie z pkt 12 decyzji GDOŚ, będą prowadzone wyłącznie poza okresem lęgowym, który w przypadku bielika przypada w terminie od 1 stycznia do 31 lipca.

Organ odwoławczy podziela pogląd wyrażony w ww. opinii ornitologicznej, że w wyniku wprowadzonych zmian w otoczeniu gniazd w wydzieleniu 427 h, ptaki mogą porzucić gniazdo położone najbliżej inwestycji, wybierając na lęgi pozostałe gniazdo w wydzieleniu 424 b, oddalone od linii. Możliwe jest także, że wycinka i realizacja prac budowlanych w zaplanowanej lokalizacji prowadzona nawet poza okresem lęgowym bielika, mogą spowodować utratę tego nowego stanowiska. Jednakże nie można wykluczyć, że w następnym sezonie lub w kolejnych latach ta bądź inna para zajmie ten rejon wykorzystując istniejące gniazda lub budując nowe. Należy także zauważyć, że z punktu widzenia siedlisk bielika sama obecność lub pojawienie się luki w drzewostanie związanej z wykonaniem i obecnością linii elektroenergetycznej nie jest istotnym zagrożeniem, bowiem ptaki te z reguły zajmują lokalizacje na skraju starszych drzewostanów, z dobrym dolotem z otwartej przestrzeni. Przebieg planowanej linii w zakładanej lokalizacji nie przecina trasy do głównego żerowiska tej pary, jakim jest najprawdopodobniej kompleks stawów rybnych pod Jadowem (około 2,6 km na SE od gniazd).

Niezależnie od powyższego, wyjaśnić należy, że linia elektroenergetyczna w technologii nadleśnej minimalizuje zakres wycinki przecinanych kompleksów leśnych, natomiast aspekt ten powinien być zawsze analizowany z uwzględnieniem oddziaływania na pozostałe komponenty środowiska. Usytuowanie przewodów wysoko ponad szczytami drzew zwiększa ryzyko kolizji dla ptaków migrujących i może także stanowić zagrożenie dla populacji

lokalnych. Planowana linia elektroenergetyczna przechodzi przez obszary ptasie Natura 2000, tj. Dolina Dolnego Bugu, Puszcza Biała, a w sąsiedztwie linii znajdują się dwa kolejne – Bagno Pulwy i Dolina Dolnej Narwi.

Ad. lit. f)

W przesłanych pismach, Nadleśnictwa powołały się na opinie dotyczące lokalizacji zamierzenia inwestycyjnego w postaci linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka – Stanisławów. Opinie te zostały sporządzone w związku z postępowaniem w sprawie wydania decyzji o lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej. Opinie te stanowiły formę zajęcia stanowiska, które nie miały na celu autonomicznego badania zagadnień środowiskowych i zgodnie z przepisami specustawy przesyłowej mają charakter niewiążący. Nie były też wymagane w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organ pierwszej instancji. GDOŚ zwraca także uwagę, że Nadleśnictwa nie zgłaszały podniesionych w pismach z 12 października 2022 r., 13 października 2022 r., 8 listopada 2022 r. oraz 25 stycznia 2023 r. argumentów na etapie postępowania prowadzonego przez RDOŚ w Warszawie.

Ad. lit. g)

Inwestor wskazał, że na skutek realizowanego obecnie procesu inwestycyjnego, który prowadzi do zastąpienia starej, wysłużonej infrastruktury przesyłowej nowymi liniami, możliwe jest wykorzystanie tak uwalnianego terenu do prowadzenia pełnej gospodarki leśnej. Należy wskazać, że w pkt 14 niniejszej decyzji inwestor został zobowiązany do zniesienia przysługującej mu wobec terenów pozostających w zarządzie PGL LP służebności przesyłu w okresie 3 lat po dokonaniu rozbiórki istniejącej infrastruktury PSE S.A. Dzięki nałożonemu przez GDOŚ warunkowi, w celu prowadzenia nieograniczonej gospodarki leśnej, cały teren objęty realizowanym obecnie procesem inwestycyjnym zostanie uwolniony dla PGL LP. W jego obrębie możliwe będzie dokonanie nasadzeń leśnych, przy czym ich obszar będzie odpowiadał obszarowi objętemu wycinkami na terenach PGL LP, koniecznymi do zrealizowania linii elektroenergetycznej, tj. około 75 ha. Oznacza to, że powstałe ograniczenia (wywołane realizacją przedmiotowego przedsięwzięcia), zostaną zrównoważony. Działaniami te doprowadzą do odwrócenia sytuacji na innym terenie PGL LP, gdzie przywrócona zostanie możliwość prowadzenia nieograniczonej gospodarki leśnej.

Ad. lit. h)

Realizacja inwestycji o takiej skali jak przedmiotowa linia elektroenergetyczna wiąże się z możliwością wystąpienia kolizji np. ze stanowiskami roślin czy zwierząt objętymi ochroną prawną. Należy podkreślić, że realizacja przedsięwzięcia będzie prowadzona pod stałym nadzorem przyrodniczym, składającym się ze specjalistów z różnych dziedzin, tj. fitosocjologii lub botaniki, herpetologii, ornitologii, entomologii, dendrologii, chiropterologii i lichenologii (warunek 1 i 8 decyzji GDOŚ). W przypadku stwierdzenia konieczności zniszczenia stanowiska gatunku objętego ochroną prawną, inwestor na podstawie przepisów u.o.p., będzie zobowiązany do uzyskania odpowiednich derogacji.

Organ odwoławczy zapoznał się również z pismem Nadleśnictwa Łochów z 17 lutego 2023 r., znak: ZG.2217.4.2022, które *stanowi polemikę ze stanowiskiem wyrażonym przez inwestora, czyli PSE, w piśmie z dnia 31 stycznia 2023 r.* Należy wskazać, że oprócz kwestii, które były

podnoszone we wcześniejszych pismach, Nadleśnictwo zwróciło uwagę na *realne trwałe wyłączenie gruntów leśnych z produkcji na całej długości budowanej linii*. Podkreślono, że na tych gruntach niemożliwe będzie prowadzenie jakiegokolwiek racjonalnej gospodarki leśnej. Odpowiadając na te uwagi, GDOŚ wskazuje, że w pkt 14 swojej decyzji zobowiązał inwestora do dokonania nasadzeń kompensacyjnych na obszarze o powierzchni około 75 ha. Oznacza to, że skutek w postaci powstania ograniczeń wywołanych przedsięwzięciem zostanie zatem zrównoważony działaniami, które doprowadzą do odwrócenia sytuacji na innym terenie.

Odnosząc się do poruszonej kwestii kolizji ptaków z przewodami, organ odwoławczy podtrzymuje wyrażone stanowisko, że linia elektroenergetyczna w technologii nadleśnej minimalizuje zakres wycinki przecinanych kompleksów leśnych, jednak aspekt ten powinien być zawsze analizowany z uwzględnieniem oddziaływania na pozostałe komponenty środowiska. Usytuowanie przewodów wysoko ponad szczytami drzew zwiększa ryzyko kolizji dla ptaków migrujących i może także stanowić zagrożenie dla populacji lokalnych. W przypadku linii wysokiego napięcia częsty jest wielopoziomowy układ przewodów z kablem odgromowym umieszczonym wysoko ponad nimi. Linie tego typu montowane są na najwyższych słupach energetycznych (w przypadku zastosowania słupów nadleśnych), co przekłada się na dużą wysokość strefy kolizyjnej.

Oprócz zarzutów zgłoszonych przez skarżących oraz wniosków i uwag przedłożonych do organu drugiej instancji, GDOŚ odnosi się poniższych aktów prawnych ustanawiających plany zadań ochronnych poszczególnych obszarów Natura 2000, uwzględnionych przez inwestora w raporcie, tj.:

1. Obszary siedliskowe PLH

- a) Torfowiska Czernik PLH140037 - zarządzenie RDOŚ w Warszawie z 11 marca 2016 r.;
- b) Ostoja Nadbużańska PLH140011- zarządzenie RDOŚ w Warszawie, w Białymstoku i w Lublinie z 5 września 2014 r.;
- c) Ostoja Nadliwiecka PLH140032 - zarządzenie RDOŚ w Warszawie z 31 marca 2014 r.;
- d) Ostoja Narwiańska PLH200024 - zarządzenie RDOŚ w Białymstoku z 9 grudnia 2013 r.

W przypadku obszaru Natura 2000 Ostoja Narwiańska PLH200024 wskazać należy, że RDOŚ w Białymstoku obwieszczeniem z 17 stycznia 2022 r., znak: WPN.6323.215.2021.MC, poinformował o przyjęciu tymczasowych celów ochrony dla siedlisk przyrodniczych oraz gatunków i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 Ostoja Narwiańska PLH200024 poza granicami Łomżyńskiego Parku Krajobrazowego Doliny Narwi. Podkreślenia wymaga, że z uwagi na położenie obszaru w odległości około 4,6 km oraz typ siedliskowy obszaru, inwestycja w postaci linii elektroenergetycznej nie będzie negatywnie oddziaływać na przedmioty ochrony obszaru.

2. Obszary ptasie PLB

- a) Bagno Pulwy PLB140015 – zarządzenie RDOŚ w Warszawie z 17 października 2016 r.;
- b) Puszcza Biała PLB140007 – zarządzenie RDOŚ w Warszawie z 31 marca 2014 r. zmienione zarządzeniami z 29 października 2014 r. i 4 maja 2016 r.;

- c) Dolina Dolnego Bugu PLB140001 – zarządzenie RDOŚ w Warszawie, w Białymstoku i w Lublinie z 5 września 2014 r. zmienione zarządzeniem z 2 sierpnia 2016 r.;
- d) Dolina Dolnej Narwi PLB140014 - zarządzenie RDOŚ i RDOŚ w Białymstoku z 23 kwietnia 2014 r. zmienione zarządzeniami z 10 lutego 2015 r. oraz z 25 maja 2016 r.,
- e) Dolina Liwca PLB140002 - zarządzenie RDOŚ w Warszawie z 31 marca 2014 r. zmienione zarządzeniami z 29 października 2014 r. oraz z 7 lipca 2016 r.

W przypadku obszaru Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007, RDOŚ w Warszawie sporządził projekt zmiany zarządzenia dotyczący ustanowienia planu zadań ochronnych dla tego obszaru (zawiadomienie z a 28 marca 2022 r., znak: WPN-II.6320.4.2022.AA). Cele działań ochronnych określono na podstawie dostępnych materiałów przyrodniczych, w tym dokumentacji planu zadań ochronnych oraz ekspertyzy przyrodniczej pn.: Monitoring błotniaka łąkowego na obszarze Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007 w roku 2020 – Pracownia przyrodnicza M. Jobda, P. Szałański (2020 r.). Realizacja inwestycji spowoduje konieczność wycinki drzew, jednakże jej powierzchnia stanowić będzie ułamek procenta powierzchni obszaru (68 ha), nie będzie więc ona stanowić zagrożenia dla przedmiotów ochrony obszaru. Należy podkreślić, że inwestycja przecina lasy gospodarcze (głównie bory), gdzie wprowadzenie i utrzymanie niezalesionego wąskiego pasa technicznego stanowić może pewne urozmaicenie, powodujące wytworzenie się najczęściej (w zależności od siedliska) strefy ekotonowej, która zwykle jest bogatsza niż otaczające ją bory. Z tak powstałych siedlisk chętnie korzysta wiele gatunków ptaków, np. zięba, sójka, śpiewak, a także gatunki będące przedmiotami ochrony w obszarze Natura 2000 Puszcza Biała, tj. lelek, lerka, czy świergotek drzewny. Kolizyjność przewodów linii napowietrznej poprowadzonych w obrębie koron drzew lub tuż nad nimi jest stosunkowo najniższa (zdecydowanie niższa niż w przypadku linii poprowadzonej wysoko nad lasem, jak to mogłoby mieć miejsce, np. w przypadku użycia tzw. linii nadleśnej). Należy dodać, że przedmioty ochrony gniazdujące w pobliżu linii - przede wszystkim lerka, lelek - nie należą do gatunków uznawanych za podatne na kolizje z liniami (Maniakowski i in. 2013).

Cele działań ochronnych przewidzianych dla gatunków ptaków będących przedmiotami ochrony obszaru PLB Puszcza Biała PLB140007 nie stoją w sprzeczności z realizacją planowanej inwestycji. Obejmują bowiem one utrzymanie populacji gatunków ptaków uznanych za przedmioty ochrony głównie poprzez utrzymanie powierzchni ich siedlisk lęgowych i żerowania (głównie poprzez utrzymanie ekstensywnego gospodarowania - w tym zachowanie zróżnicowanych elementów w postaci zadrzewień i pól uprawnych). Brak identyfikacji w planie zadań ochronnych linii napowietrznych jako istotnego zagrożenia dla przedmiotów ochrony jest spójne z oceną w raporcie, gdzie wymienione gatunki nie zostały uznane za zagrożone w wyniku kolizji, ani potencjalnej utraty siedlisk. W ocenie GDOŚ, przy założeniu zastosowania rozwiązań minimalizujących, wpływ inwestycji na przedmioty ochrony i integralność obszaru Natura 2000 Puszcza Biała PLB, można uznać za nieznaczący.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ drugiej instancji utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Z kolei w myśl art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej

instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia. *Niezgodność z przepisami prawa to niezgodność z przepisami prawa materialnego lub przepisami prawa procesowego przez ich rażące naruszenie lub ich wadliwą wykładnię* (B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021, str. 849). Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do wydanego rozstrzygnięcia, lecz do całościowej analizy akt sprawy oraz kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, organ odwoławczy, badając sprawę, dostrzegł wymagające skorygowania uchybienia w decyzji RDOŚ w Warszawie z 30 sierpnia 2021 r.

W ocenie GDOŚ ww. decyzja w pkt 1.2.1.1. wymagała reformacji w zakresie wskazania technologii, według której linia elektroenergetyczna ma zostać wybudowana, a także określenia składu specjalistów z nadzoru przyrodniczego obecnych w trakcie realizacji inwestycji. W ocenie organu odwoławczego brak precyzyjnego wskazania jego składu mogłoby skutkować nieodpowiednią kontrolą prowadzonych prac i w konsekwencji niewłaściwą reakcją na możliwe oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Organ drugiej instancji wskazał także, że nadzór przyrodniczy powinien być zapewnionych przez cały okres budowy linii, a jego skład dostosowywany do aktualnie realizowanych prac. Jednocześnie w celu porządkowym zapisy dotyczące sposobu postępowania w przypadku identyfikacji gatunków chronionych oraz konieczności kontroli terenu pod kątem występowania gatunków chronionych, czyli zadania nadzoru przyrodniczego, zostały uwzględnione w punkcie 2 przedmiotowej decyzji. Warunek ten został zmodyfikowany poprzez wskazanie ogólnych zadań nadzoru przyrodniczego. Jednocześnie usunięto tiret piąte w następującym brzmieniu: *oznaczenie w sposób widoczny i odgródzenie wszystkich zinwentaryzowanych mrowisk znajdujących się w zasięgu oddziaływania inwestycji oraz przeniesienie mrowisk, które w wyniku realizacji inwestycji mogą zostać zniszczone. Przeniesienie powinno być poprzedzone uzyskaniem wszelkich wymogów formalno-prawnych łącznie ze zgodą zarządcy nieruchomości, na którą mrowisko zostanie przeniesione.* W opinii organu odwoławczego oznaczanie i odgradzanie mrowisk na długości 100 km przebiegu linii elektroenergetycznej jest bezzasadne. Ponadto organ pierwszej instancji nie doprecyzował, jak należy rozumieć pojęcie *zasięgu oddziaływania inwestycji* w przypadku lokalizacji mrowisk. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że w przypadku stwierdzenia kolizji mrowisk gatunków objętych ochroną, np. ze stanowiskami słupowymi, bądź też możliwości ich zniszczenia w związku z wycinką drzew, inwestor na podstawie przepisów u.o.p. będzie zobowiązany do uzyskania odpowiednich derogacji.

W pkt 3 przedmiotowej decyzji, organ drugiej instancji uszczegółowił warunek dotyczący tymczasowych wygrodzeń herpetologicznych. W celu zapewnienia optymalnej ochrony małych zwierząt, w szczególności płazów, które mogłyby dostać się na teren budowy, GDOŚ wskazał m.in. dopuszczalne materiały, z których powinny być wykonane wygrodzenia, a także określił maksymalne wymiary oczek w przypadku użycia siatki. Organ odwoławczy doprecyzował także lokalizację wiader, do których wpadać będą zwierzęta, a także częstotliwość ich kontroli oraz kontroli stanu samych wygrodzeń. W przypadku stwierdzenia

uszkodzeń i ubytków, wnioskodawca został zobowiązany do niezwłocznego dokonywania niezbędnych napraw.

Jako kolejne, GDOŚ uznał za zasadne usunięcie warunku zawartego w pkt 1.2.1.5. decyzji RDOŚ w Warszawie, tj. *w przypadku cennych gatunków porostów, objętych ochroną ścisłą, należy pozostawić drzewa będące siedliskiem gatunku, bądź przyciąć je do wysokości niezagrażającej linii pod nadzorem przyrodniczym. W przypadku, gdy nie będzie to możliwe, należy rozważyć możliwość pozostawienia kłód z osobnikami w najbliższym sąsiedztwie.* W przypadku identyfikacji przez specjalistę lichenologa porostów objętych ochroną na drzewach przeznaczonych do wycinki, na podstawie przepisów u.o.p. inwestor będzie zobowiązany do uzyskania odpowiednich decyzji derogacyjnych, które określą sposób postępowania w zależności od stwierdzonych gatunków. W punkcie tym (pkt 4 niniejszej decyzji) organ odwoławczy sprecyzował sposób postępowania w zakresie prac związanych z nanoszeniem powłok malarskich na konstrukcje słupów oraz określono warunki konieczne do spełnienia w tym zakresie.

Organ odwoławczy w punkcie 5 niniejszej decyzji zmodyfikował warunek zawarty w punkcie 1.2.1.7. decyzji RDOŚ w Warszawie i wskazał, że prowadzenie wycinki w okresie lęgowym będzie możliwe po stwierdzeniu przez nadzór ornitologiczny braku ingerencji w lęgi. Ponadto, niezależnie od terminu wycinki, drzewa przeznaczone do usunięcia o piersnicy powyżej 50 cm zostaną skontrolowane pod kątem wykorzystywania ich jako schronienia letnie oraz zimowe nietoperzy oraz siedliska bezkręgowców. Kontrola musi zostać przeprowadzona przez specjalistę entomologa i chiropterologa z nadzoru przyrodniczego, nie wcześniej niż na 7 dni przed rozpoczęciem prac. Należy także, przed realizacją wycinki, dokonać przez specjalistę lichenologa lustracji drzew pod kątem występowania chronionych gatunków porostów.

Zmiana warunku w pkt 6 decyzji GDOŚ, podyktowana została koniecznością doprecyzowania ilości schronień zastępczych w postaci skrzynek lęgowych dla ptaków i nietoperzy, które inwestor będzie zobowiązany powiesić w miejscach uzgodnionych z PGL LP. W przypadku skrzynek dla nietoperzy wskazać należy, że znaczna część drzewostanów podlegających wycince to gospodarcze lasy sosnowe, które nie oferują licznych dogodnych schronień dla nietoperzy. Liczbę skrzynek dla tej grupy zwierząt oszacowano biorąc pod uwagę przybliżoną ilość kryjówek nietoperzy znajdującą się w jednym oddziale leśnym o powierzchni 20-25 ha. Uzgadnianie lokalizacji z PGL LP ma na celu uniknięcie sytuacji, w której budki byłyby montowane w lokalizacjach już zajętych (zwłaszcza z wieloma powieszonymi budkami) lub drzewostanach przewidzianych do trzebieży, czy odnowienia.

GDOŚ uznał za zasadne usunięcie warunku zawartego w punkcie 1.2.1.9. decyzji RDOŚ w Warszawie, tj. *W przypadku wykrycia w egzemplarzach drzew przeznaczonych do wycinki chronionych bezkręgowców, pod nadzorem przyrodniczym specjalisty z zakresu entomologii dokonać relokacji zasiedlonego drzewa lub jego części w siedlisko umożliwiające dalsze funkcjonowanie osobników danego gatunku lub podjąć działania zgodnie z przepisami odrębnymi. Analizę w zakresie możliwości i miejsca relokacji zasiedlonych pni przeprowadzi nadzór przyrodniczy, który uszczegółowi warunki prac w omawianym zakresie.* W przypadku identyfikacji przez specjalistę entomologa, na drzewach przeznaczonych do wycinki, chronionych gatunków bezkręgowców, na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody inwestor będzie zobowiązany do uzyskania odpowiednich decyzji derogacyjnych, które określą sposób postępowania w zależności od stwierdzonych gatunków.

Jako kolejny organ odwoławczy uznał za konieczne doprecyzowanie warunku w pkt 1.2.1.10. poprzez wskazanie konieczności wytyczania dróg dojazdowych w oparciu o istniejącą sieć szlaków komunikacyjnych, a w przypadku budowy tymczasowych dróg, realizowanie ich pod nadzorem botanika lub fitosocjologa i w sposób omijający siedliska przyrodnicze, będące przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000 i stanowiska gatunków chronionych.

Ponadto, zreformowano pkt 1.2.2.2. decyzji organu pierwszej instancji, określając minimalną odległości lokalizowania zapleczy budowy, baz magazynowania materiałów budowlanych, miejsc magazynowania mas ziemnych, miejsc postoju i tankowania pojazdów, miejsc magazynowania odpadów, od brzegów zbiorników i cieków wodnych. Nałożono także obowiązek uszczelnienia ww. miejsc poprzez zastosowanie geomembrany lub innych materiałów spełniających analogiczną funkcję.

Przedmiotową decyzją w całości uchylono pkt 1.2.2.5. ze względu, iż zagadnienie zasad lokalizowania dróg dojazdowych do terenu budowy zostało już uwzględnione w punkcie 8 decyzji GDOŚ.

Warunek w pkt 1.2.2.8. w brzmieniu nadanym przez RDOŚ w Warszawie miał charakter ogólny i nie precyzował w jaki sposób powinny być prowadzone prace odwodnieniowe w trakcie robót fundamentowych. W związku z tym GDOŚ uznał za konieczne uszczegółowienie warunku na podstawie informacji zawartych w raporcie. W technologii budowy linii elektroenergetycznych stosuje się najczęściej dwa sposoby odwodnienia, tj. pompowanie wody bezpośrednio z dna wykopu (odwodnienie powierzchniowe) i obniżenie poziomu wody metodami wgłębny (odwodnienie wgłębne). Pierwsza z metod polega na zbieraniu wody za pomocą systemu rowków odwadniających do studzienek zbiorczych i stamtąd wodę odpompowuje się na zewnątrz wykopu. Obniżenie poziomu wody przypowierzchniowej metodami wgłębny stosuje się wówczas, gdy pompowanie bezpośrednio z dna wykopu staje się niemożliwe. W takim wypadku, celu najczęściej uzyskuje się za pomocą instalacji igłofiltrowych. W każdym z przypadków obniżenie poziomu wody będzie miało charakter lokalny i krótkookresowy, a po zakończeniu robót fundamentowych i zaprzestaniu odwadniania wykopu poziom wód gruntowych wróci do poprzedniego poziomu. Woda z wykopów zagospodarowana będzie w obrębie nieruchomości, na terenie których prowadzone będą prace budowlane. Prowadzenie prac ziemnych w obrębie stanowisk słupowych i związane z tym ewentualne osuszanie wykopów będzie krótkotrwałe i pozostanie bez wpływu na naturalną dynamikę zwierciadła wody przypowierzchniowej.

W związku z wybudowanymi w 2022 r. przez bieliki *Haliaeetus albicilla* gniazdami (jedno całkowicie wykończone, dwa niewykończone), występującymi w lasach na terenie Leśnictwa Urle w Nadleśnictwie Łochów, organ odwoławczy uznał za konieczne wprowadzenie zakazu prowadzenia prac budowlanych na odcinku w km 16+000 – 17+500 wariantu W2, w trakcie ich okresu lęgowego, za który przyjmuje się termin od 1 stycznia do 31 lipca (pkt 12 niniejszej decyzji). Pracownicy RDOŚ w Warszawie 27 maja 2022 r. przeprowadzili wizję terenową, podczas której nie stwierdzili lęgu określając jednocześnie, że nie jest możliwe jednoznaczne potwierdzenie faktu wyprowadzenia lęgów. Bielik jest cennym i chronionym gatunkiem, jednakże jego sytuacja związana z silnym wzrostem populacji zarówno w kraju, jak i w całej Europie, sprawia, że nie jest to gatunek zagrożonych ani w kraju, ani w regionie. Dlatego też został mu nadany status LC (least concern) – gatunek najmniejszej troski, wg. IUCN. Podkreślenia wymaga, że przebieg linii elektroenergetycznej nie przecina trasy migracji do głównego żerowiska tej pary bielików, jakim jest najprawdopodobniej kompleks stawów

rybnych pod Jadowem, tj. około 2,6 km na SE od gniazd. Istotne jest również to, że realizacja inwestycji nie jest równoznaczna z likwidacją stanowiska bielików, które nadal będą mogły wykorzystywać gniazda oraz utrzymać to stanowisko w kolejnych sezonach, pomimo obecności napowietrznej linii elektroenergetycznej. Wprowadzenie linii wprowadzi pogorszy warunki siedliska, jednak najbardziej kluczowym jest etap budowy, który bezwzględnie musi być realizowany poza okresem lęgowym tych ptaków.

W zakresie emisji hałasu do środowiska zastąpiono nieprecyzyjne pojęcie w sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej użyte w pkt 1.2.2.11. skarżonej decyzji wskazaniem, że prace budowlane, prowadzone w odległości bliższej niż 50 m od terenów chronionych akustycznie, należy prowadzić w porze dziennej, tj. w godz. 6 – 22, za wyjątkiem prac wymagających zachowania ciągłości, jak np. betonowanie. Podkreślić należy, że ponadnormatywna emisja hałasu do środowiska może w przypadku linii elektroenergetycznych występować, poza granicami pasa technologicznego, w zasadzie wyłącznie na etapie budowy; jest więc to oddziaływanie krótkotrwałe i przemijające. Wskazana wyżej odległość 50 m od terenów chronionych akustycznie jest przy tym wystarczająca, w ocenie GDOŚ, do skutecznego odsunięcia źródła dźwięku od odbiorców celem minimalizacji tego typu oddziaływania.

Warunek w pkt 1.2.2.14. decyzji organu pierwszej instancji został zmodyfikowany poprzez wprowadzenie zastrzeżenia, że zebrana warstwa humusu musi być składowana poza siedliskami przyrodniczymi będącymi przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000 przez które przebiega linia, a także poza stanowiskami gatunków chronionych, które nie są przeznaczone do likwidacji. Ponadto, przyzmy muszą zostać zlokalizowane w miejscach, które nie będą narażone na rozjeżdżanie przez pojazdy budowy i inne maszyny budowlane.

Zagadnienie dotyczące zasad lokalizacji zapleczy budowy zostało uwzględnione w punkcie 9 niniejszej decyzji. Natomiast organ odwoławczy uznał za zasadne (pkt 14 przedmiotowej decyzji) nałożenie na inwestora obowiązku dokonania nasadzeń kompensacyjnych.

W zreformowanym warunku, w pkt 15 niniejszej decyzji, organ odwoławczy uznał za zasadne wprowadzenie zakazu usuwania drzew i krzewów pod zaplecza budowy, bazy magazynowania materiałów budowlanych, miejsca magazynowania mas ziemnych, miejsca postoju i tankowania pojazdów, place manewrowe, miejsca magazynowania odpadów. Ponadto, uszczegółowiono zasady ochrony drzew znajdujące się w obrębie inwestycji, które nie są przeznaczone do usunięcia, sposób prowadzenia prac bezpośrednio przy pniach drzew, a także wprowadzono zakaz podsypywania ziemi w obrębie koron drzew. Podniesienie poziomu gleby wokół istniejących drzew uznawane jest za jeden z czynników ograniczających przenikanie tlenu powodujące zamieranie drzew (*Siewniak M. 2009: Zabezpieczenia dla drzew na placach budów cz. 2. Zieleń Miejska 12(33). 28-29.*). Dodanie od 5 do 15 cm gleby nad strefą korzeniową drzew drastycznie ogranicza ilość tlenu i wody osiągalną dla korzeni (Coder 1996, Siewniak 1991).

W wyniku reformacji pkt 1.2.2.23. decyzji organu pierwszej instancji, usunięto zapis dotyczący zabezpieczania uszkodzonych korzeni środkami grzybobójczymi, ze względu iż takie zabezpieczanie ran jest działaniem nie tylko nieskutecznym, ale wręcz szkodliwym dla naturalnej zdolności regeneracyjnej drzew. Dodatkowo, wyjaśnić należy iż kwestie związane z zabezpieczeniem drzew nieprzeznaczonych do wycinki, jak również sposobu prowadzenia prac w obrębie brył korzeniowych została zawarte w punkcie 15 niniejszej decyzji. Natomiast pkt 1.2.2.23 decyzji RDOŚ w Warszawie otrzymał nowe brzmienie, które określa lokalizację za

pomocą współrzędnych geograficznych wszystkich zastosowanych konstrukcji wsporczych z podziałem na typy słupów wraz z ich wysokościami (pkt 16 decyzji GDOŚ).

Zmiana warunku w pkt 1.3.1. decyzji RDOŚ w Warszawie polega na dodaniu odcinka linii w km 16+000 – 17+500 wariantu W2, który należy wyposażyć w ostrzegacze dla ptaków w postaci spiral dużych w związku występującymi w lasach na terenie Leśnictwa Urle w Nadleśnictwie Łochów gniazdami bielików.

Zmianie uległ także warunek w pkt 1.3.2. decyzji organu pierwszej instancji. Reformacja ta polega na dodaniu odcinka linii w km 16+000 – 17+500 wariantu W2, który należy wyposażyć w ostrzegacze dla ptaków w postaci znaczników typu Firefly w związku z występującymi w lasach na terenie Leśnictwa Urle w Nadleśnictwie Łochów gniazdami bielików.

Oprócz powyższego, dokonano zmian pkt 3.1. i 3.2. decyzji z 30 sierpnia 2021 r. Organ odwoławczy uznał za niezbędne uszczegółwić warunek decyzji RDOŚ w Warszawie dotyczący monitoringu porealizacyjnego oddziaływania przedsięwzięcia na ornitofaunę. Monitoring będzie realizowany w następującym zakresie:

- monitoring awifauny przelotnej ze wskazanych w warunku punktów obserwacyjnych. Lokalizacja punktów jest tożsama z lokalizacją na etapie prowadzenia inwentaryzacji przyrodniczej na potrzeby raportu. Monitoring powinien umożliwić uzyskanie informacji na temat zachowania ptaków w reakcji na istnienie przeszkody w postaci linii elektroenergetycznej, a także na kumulację w dolinie Bugu przeszkód, tj. mostu w ciągu drogi S8 oraz dwóch linii elektroenergetycznych (istniejącej i nowozrealizowanej);
- monitoring awifauny lęgowej na odcinku linii przebiegającej przez obszar Natura 2000 Puszcza Biała PLB140007, tj. w km 51+514 – 61+597 wariantu WB. Monitoring powinien umożliwić oszacowanie bezwzględnej liczebności lęgowych populacji gatunków ptaków będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 Puszcza Biała;
- monitoring śmiertelności awifauny na odcinkach linii wyposażonych w ostrzegacze, tj. w km 0+000-1+952, 6+850-8+367, 18+027-18+866, 31+937-33+261, 35+000-61+600 wariantu WB oraz km 0+000-5+000, 9+779-10+798, 16+000 – 17+500, 18+906-20+670 wariantu W2 oraz na wybranych odcinkach linii, przebiegających przez różnorodne siedliska, które nie będą wyposażone w ostrzegacze dla ptaków. Celem prowadzenia monitoringu śmiertelności ornitofauny jest zbadanie skuteczności, a co za tym idzie zasadności stosowania znaczników/odstraszaczy oraz rzeczywistej skali oddziaływania inwestycji, w tym także na odcinkach linii, które nie są wyposażone w odstraszacze dedykowane awifaunie. Wyniki monitoringu mogą wskazywać, np. na konieczność dogęszczenia powieszonych ostrzegaczy, potrzebę wyposażenia w ostrzegacze dodatkowych odcinków linii elektroenergetycznej lub też zastosowania obrotowych płytek/znaczników typu Firefly. Nałożenie obowiązku realizacji monitoringu na nieoznakowanych odcinkach linii ma także na celu zbadanie skuteczności stosowanych urządzeń na odcinkach oznakowanych.

Rozpoczęcie monitoringu w 2 roku po oddaniu linii elektroenergetycznej do eksploatacji ma na celu prowadzenie prac w okresie, gdy ptaki przyzwyczajają się do obecności bariery w postaci linii elektroenergetycznej, a w konsekwencji uzyskanie optymalnych i możliwie

najbardziej miarodajnych wyników, na podstawie których formułowane będą odpowiednie wnioski.

Organ odwoławczy, na podstawie informacji zawartych w raporcie, własnej specjalistycznej wiedzy, wiedzy na temat podatności wybranych grup taksonomicznych ptaków na śmiertelność powodowaną przez porażenia prądem i kolizje z przewodami linii elektroenergetycznych, walorów przyrodniczych terenów przecinanych przez linię (obszary Natura 2000 ptasie i siedliskowe) oraz dotychczas stosowanej praktyki, uznał za konieczne wydłużenie okresu trwania monitoringu do 3 lat. Okres 3-letni pozwoli uzyskać miarodajne i wiarygodne dane, które będą mogły stanowić podstawę do sformułowania odpowiednich konkluzji i zastosowania ewentualnych dodatkowych środków minimalizujących. Metodyki powinny być oparte na najlepszej dostępnej wiedzy w tym zakresie. Oddziaływanie na cele ochrony gatunków oraz siedlisk, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, określone w planach zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 znajdujących się w odległości do 5 km od przedmiotowego przedsięwzięcia zostało zbadane i przeanalizowane przez wnioskodawcę w raporcie oraz w odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z 9 grudnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZIL.420.34.2021.KM.11.

Organ drugiej instancji umorzył pkt 5 decyzji RDOŚ w Warszawie w brzmieniu: *decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu*. Wyjaśnić należy, iż zgodnie ze specustawą przesyłową, przedmiotowe przedsięwzięcie stanowi strategiczną inwestycję w zakresie sieci przesyłowych, polegającą na budowie napowietrznej dwutorowej linii elektroenergetycznej 400 kV Ostrołęka-Stanisławów. W myśl art. 25 ust. 1 ww. ustawy, decyzje administracyjne, o których mowa w tym akcie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Podkreślić należy, iż na mocy specustawy przesyłowej, przedmiotowa decyzja podlega już natychmiastowej wykonalności, wobec czego za niezasadne uznaje się nałożenie przez organ pierwszej instancji warunku w pkt 5.

Podsumowując, organ odwoławczy, na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, a także po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji, orzeczono jak w sentencji. GDOŚ uchylił pkt 1.2.1.1., 1.2.1.2., 1.2.1.4., 1.2.1.5., 1.2.1.7., 1.2.1.8., 1.2.1.10., 1.2.2.2., 1.2.2.8., 1.2.2.11., 1.2.2.14., 1.2.2.19., 1.2.2.22., 1.2.2.23., 1.3.1., 1.3.2., 3.1., 3.2. decyzji RDOŚ w Warszawie z 30 sierpnia 2021 r., znak: WOOŚ-II.420.117.2020.JK.27, i orzekł co do istoty sprawy. Organ odwoławczy uchylił także pkt 1.2.1.9., 1.2.2.5. i 5 decyzji organu pierwszej instancji i umorzył postępowanie pierwszej instancji w tym zakresie. W pozostałej części, po stwierdzeniu braku uchybień i naruszeń prawa, organ odwoławczy utrzymał ww. decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w mocy.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

- Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zgodnie z art. 52 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.),

dalej p.p.s.a., za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (art. 54 § 1 p.p.s.a.), w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji zgodnie z art. 53 § 1 p.p.s.a.

- Wnosząc skargę na niniejszą decyzję strona, zgodnie z art. 230 p.p.s.a., obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Strona, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.
- Stronie, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Generalny Dyktor
Ochrony Środowiska
Andrzej Szwed-Lewandowski

Otrzymują:

1. Polskie Sieci Elektroenergetycznych S.A. - działające przez pełnomocnika [REDACTED];
ELFEKO S.A. ul. Jagiellońska 94, 00-992 Warszawa;
2. Wójt Gminy Jadów, Urząd Gminy Jadów, ul. Jana Pawła II 17, 05-280 Jadów;
3. [REDACTED]
[REDACTED] - działający przez radcę prawnego [REDACTED], Hoogels Oleksiewicz sp. k., ul.
Bobrowiecka 8, 00-728 Warszawa;
4. [REDACTED];
5. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 k.p.a.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, ul. H. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.